

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9C/41/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812217974
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2013:3812217974.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Beatou Gešvantnerovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova ul. č. 25, IČO: 35807598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova č. 4 Bratislava, IČO 36 864 421, konajúcim doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., advokátom a konateľom, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy /vo všetkých konaniach spojených do veci 9C41/2012, takto

rozhodol:

1. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/41/2012 sa zamietá.
2. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/42/2012 sa zamietá.
3. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/43/2012 sa zamietá.
4. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/44/2012 sa zamietá.
5. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/45/2012 sa zamietá.
6. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/46/2012 sa zamietá.
7. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/47/2012 sa zamietá.
8. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/48/2012 sa zamietá.
9. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/49/2012 sa zamietá.
10. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/50/2012 sa zamietá.
11. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/51/2012 sa zamietá.
12. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/52/2012 sa zamietá.
13. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/53/2012 sa zamietá.
14. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/54/2012 sa zamietá.
15. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/55/2012 sa zamietá.
16. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/56/2012 sa zamietá.
17. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/57/2012 sa zamietá.
18. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/58/2012 sa zamietá.
19. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/59/2012 sa zamietá.
20. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/60/2012 sa zamietá.
21. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/61/2012 sa zamietá.
22. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/62/2012 sa zamietá.
23. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/63/2012 sa zamietá.
24. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/64/2012 sa zamietá.
25. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/65/2012 sa zamietá.
26. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/66/2012 sa zamietá.
27. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/67/2012 sa zamietá.
28. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/68/2012 sa zamietá.
29. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/69/2012 sa zamietá.
30. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/70/2012 sa zamietá.
31. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/71/2012 sa zamietá.
32. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/72/2012 sa zamietá.
33. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/73/2012 sa zamietá.

92. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/134/2012 sa zamieta.
 93. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/135/2012 sa zamieta.
 94. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/136/2012 sa zamieta.
 95. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/137/2012 sa zamieta.
 96. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/138/2012 sa zamieta.
 97. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/139/2012 sa zamieta.
 98. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/140/2012 sa zamieta.
 99. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/141/2012 sa zamieta.
 100. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/142/2012 sa zamieta.
 101. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/143/2012 sa zamieta.
 102. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/144/2012 sa zamieta.
 103. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/145/2012 sa zamieta.
 104. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/146/2012 sa zamieta.
 105. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/147/2012 sa zamieta.
 106. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/148/2012 sa zamieta.
 107. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/149 /2012 sa zamieta.
 108. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/150/2012 sa zamieta.
 109. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/151/2012 sa zamieta.
 110. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/152/2012 sa zamieta.
 111. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/153/2012 sa zamieta.
 112. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/154/2012 sa zamieta.
 113. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/155/2012 sa zamieta.
 114. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/156/2012 sa zamieta.
 115. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/157/2012 sa zamieta.
 116. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/158/2012 sa zamieta.
 117. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/159/2012 sa zamieta.
 118. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/160/2012 sa zamieta.
 119. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/161 /2012 sa zamieta.
 120. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/162/2012 sa zamieta.
 121. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/163/2012 sa zamieta.
 122. Návrh navrhovateľa pôvodne podaný pod sp.zn. 9C/164/2012 sa zamieta.
- O náhrade trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhmi podanými na súd dňa 27.9.2012 uplatnil voči odporcovi právo na zaplatenie rôznych súm z titulu majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza, pretože tento nerozhodol o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v konkrétnom exekučnom konaní v zákonom stanovenej lehote, alebo v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza, pretože tento nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote, a to buď vydaním poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej lehote, alebo rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej lehote.

Vo veciach zapísaných pod sp. značkou 9C/47/2012, 9C/51/2012, 9C/57/2012, 9C/58/2012, 9C/59/2012, 9C/61/2012, 9C/62/2012, 9C/63/2012, 9C/65/2012, 9C/77/2012, 9C/83/2012, 9C/84/2012, 9C/89/2012, 9C/93/2012, 9C/99/2012, 9C/100/2012, 9C/104/2012, 9C/105/2012, 9C/106/2012, 9C/107/2012, 9C/111/2012, 9C/112/2012, 9C/115/2012, 9C/122/2012, 9C/131/2012, 9C/144/2012, 9C/148/2012, 9C/157/2012, 9C/161/2012, 9C/164/2012, poukázal jednotlivo v každom návrhu na existenciu exekučného konania, ktoré začalo na jeho návrh voči konkrétnym povinným, pričom exekučné konania vedel označiť len spisovou značkou súdneho exekútora. Ako oprávnený podal exekučnému súdu návrh na zmenu súdneho exekútora a legitímne očakával, že súd mu poskytne súdnu ochranu a v zákonnej lehote rozhodne o zmene exekútora. V exekučnom konaní je pritom povinnosť súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia tohto návrhu. Vec pritom nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na posúdenie a rozhodnutie súdu. Navrhovateľovi

bolo doručené uznesenie o zmene súdneho exekútora po uplynutí zákonnej lehoty na rozhodnutie, pričom do tejto doby sa nachádzal v stave právnej neistoty. Toto obdobie musel navrhovateľ prekryvať svojou aktivitou cielenou na udržanie bonity pohľadávky a jej zabezpečenia usmerňovaním exekútora a ďalších účastných orgánov, čo predpokladalo aktívnu systémovú správu pohľadávky navrhovateľom. Majetková škoda teda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. V tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vynaložil sumu 70,- eur, na udržanie a správu informačného systému 40,- eur a na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,- eur, ďalej na administratívne spracovanie textov urgencií súdu, na publikačné výdaje spojené s urgenciami, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania vynaložil sumu 15,- eur. Celkom v období medzi podaním návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom vynaložil márne sumu 175,- eur. Ďalej navrhovateľ vo svojich návrhoch uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv navrhovateľa, pričom neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolvenčnej povinného. Ďalej nezákonným zásahom boli vyvolané u členov riadiacich orgánov spoločnosti navrhovateľa a majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, ďalej bol spôsobený zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, strata zisku z realizovaného obchodu vyvolala hospodársku stratu, nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 663,88 eur, čo predstavuje alikvótnym pomerom sumu 55,32 eur za každý začatý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Vo veciach zapísaných pod sp. značkou 9C/42/2012, 9C/43/2012, 9C/44/2012, 9C/45/2012, 9C/48/2012, 9C/49/2012, 9C/52/2012, 9C/53/2012, 9C/54/2012, 9C/55/2012, 9C/56/2012, 9C/60/2012, 9C/67/2012, 9C/68/2012, 9C/69/2012, 9C/70/2012, 9C/81/2012, 9C/88/2012, 9C/92/2012, 9C/96/2012, 9C/98/2012, 9C/103/2012, 9C/110/2012, 9C/113/2012, 9C/114/2012, 9C/116/2012, 9C/119/2012, 9C/121/2012, 9C/130/2012, 9C/132/2012, 9C/133/2012, 9C/134/2012, 9C/140/2012, 9C/143/2012, 9C/150/2012, 9C/151/2012, 9C/154/2012, 9C/155/2012, 9C/156/2012, 9C/159/2012, 9C/162/2012, 9C/163/2012, poukázal jednotlivo v každom návrhu na existenciu exekučného konania, ktoré začalo na jeho návrh voči konkrétnym povinným, pričom exekučné konania vedel označiť len spisovou značkou súdneho exekútora. Ako oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie a legitímne očakával, že súd mu poskytne súdnu ochranu a rozhodne o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Vec pritom nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na posúdenie a rozhodnutie súdu. Napriek tomu súd rozhodol o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, a to po zákonnej lehote. Navrhovateľ pritom v jednotlivých konaniach vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní, keď vo viacerých a právne porovnateľných stagnujúcich exekučných konaniach podával opakovane žiadosti o informáciu o stave konania, a to podaniami zo dňa 2.7. 2009, zo dňa 23.9. 2009, zo dňa 13.11.2009, zo dňa 25.2.2010, dňa 30.8.2010 spísal sťažnosť a podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prietahy v konaní, rovnako dňa 23.11.2010 spísal a podal sťažnosť na prietahy v konaní, a to v nadväznosti na nesprávny procesný postup, pričom jasne a zreteľne vo vyjadrených skutkových a právnych argumentov, judikatúry a citovanej právnej doktríny žiadal, aby došlo k prijatiu a zabezpečeniu vykonania opatrení na odstránenie nedostatkov v podobe okamžitého vydania rozhodnutí o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Ďalej dňa 25.5.2011 opätovne spísal a podal sťažnosť na prietahy v konaní, pričom explicitne upozornil na fakt, že v dôsledku zbytočných prietahov vzniká a zväčšuje sa na jeho strane škoda spočívajúca v nemožnosti výkonu práva priznaného exekučným titulom, v oslabení vymožitelnosti pohľadávky, poklese bonity dlžníka a nebezpečenstve,

že sa dlžník bude zbavovať svojho majetku. Postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Tiež v konaniach 9C/43/2012, 9C/44/2012, 9C/45/2012, 9C/54/2012, 9C/55/2012, 9C/67/2012, 9C/151/2012, 9C/156/2012, 9C/159/2012, 9C/162/2012 poukázal navrhovateľ na jednotlivé exekučné konania, v ktorých súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie po zákonnej lehote na vydanie poverenia, pričom súd bol v omeškaní aj niekoľko mesiacov. Uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody vo všetkých veciach v sume 125 eur a táto mala vzniknúť ako škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených so správou a vymáhaním pohľadávky v období, ktoré zbytočne plynulo medzi doručením žiadosti a rozhodnutím o nej. Ďalej uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, pretože márnym plynutím času bol vystavený riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku vzniku insolvenčnej povinného. Navrhovateľ sa v týchto konaniach dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Majetková škoda teda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. V tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vynaložil sumu 70,- eur, na udržanie a správu informačného systému 40,- eur, ďalej na administratívne spracovanie textov urgencií súdu, na publikačné výdaje spojené s urgenciami, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania vynaložil sumu 15,- eur. Celkom v období medzi podaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vynaložil márne sumu 125,- eur v každom namietanom exekučnom konaní. Ďalej navrhovateľ vo svojich návrhoch uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv navrhovateľa, pričom neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolvenčnej povinného. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu včas a efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti pohľadávky s príslušenstvom, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá a preto bolo potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu. Na podporu nároku na náhradu nemajetkovej ujmy ďalej uviedol dôvody: neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu vyvolal u členov riadiacich orgánov spoločnosti navrhovateľa a majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, ďalej bol spôsobený zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, strata zisku z realizovaného obchodu vyvolala hospodársku stratu, nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 660, 00 eur, čo predstavuje alikvótnym pomerom sumu 55,- eur za každý začatý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Pokiaľ v zmysle zákonného postupu písomne žiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, odporca na jeho žiadosť pozitívne nereagoval.

Vo veciach vedených pod sp. značkou 9C/41/2012, 9C/46/2012, 9C/50/2012, 9C/64/2012, 9C/66/2012, 9C/71/2012, 9C/72/2012, 9C/73/2012, 9C/74/2012, 9C/75/2012, 9C/76/2012, 9C/78/2012, 9C/79/2012, 9C/80/2012, 9C/85/2012, 9C/86/2012, 9C/87/2012, 9C/90/2012, 9C/91/2012, 9C/94/2012, 9C/95/2012, 9C/97/2012, 9C/101/2012, 9C/102/2012, 9C/109/2012, 9C/117/2012, 9C/118/2012, 9C/120/2012, 9C/123/2012, 9C/124/2012, 9C/125/2012, 9C/126/2012, 9C/127/2012, 9C/128/2012, 9C/129/2012, 9C/135/2012, 9C/136/2012, 9C/137/2012, 9C/138/2012, 9C/139/2012, 9C/141/2012, 9C/142/2012,

9C/145/2012, 9C/146/2012, 9C/147/2012, 9C/149/2012, 9C/152/2012, 9C/153/2012, 9C/158/2012, 9C/160/2012 poukázal jednotlivo v každom návrhu na existenciu exekučného konania, ktoré začalo na jeho návrh voči konkrétnym povinným, pričom exekučné konania vedel označiť len spisovou značkou súdneho exekútora. Ako oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie a očakával, že mu súd poskytne súdnu ochranu a rozhodne o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Vec pritom nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na posúdenie a rozhodnutie súdu. Napriek tomu súd rozhodol o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, a to po zákonnej lehote. Exekučný súd postupom podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku spôsobom odporujúcim zákonu si založil svoju právomoc, dôsledkom ktorej zrealizoval úplný judiciálny proces, v ktorom zisťoval a posúdil skutkový a právny stav vo veci samej na základe uzatvorenej zmluvy o úvere. Postavil sa tak do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu spôsobom, ktorý mu ako exekučnému súdu neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu vzťahov, ktoré môže posudzovať. Exekučný súd nie je ani legitímne schopný vykonávať úkony smerujúce k opätovnému komplexnému rozhodovaniu o veci s tým, že výsledkom takéhoto rozhodovania je úplná nemožnosť vykonávať právo pre veriteľa. Exekučný súd pritom nie je súdom, ktorý by konal o zrušení tuzemského rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe. Exekučný súd teda svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny, a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobcom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej, vyššie označenej zmluvy o úvere. Navrhovateľ ako oprávnený nemôže následne iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu svojho práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Postup exekučného súdu hodnotí ako nesústredený a v rozpore so zákonom, v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Navrhovateľovi teda vznikla škoda v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu vo výške istiny s príslušenstvom, ktorá bola uplatňovaná v exekučnom konaní, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní. Ďalej si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenie práva na súdnu ochranu je nedostačujúce. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu včas a efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti pohľadávky s príslušenstvom, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá. Na podporu nároku na náhradu nemajetkovej ujmy ďalej uviedol dôvody: neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu vyvolal u členov riadiacich orgánov spoločnosti navrhovateľa a majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, ďalej bol spôsobený zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, strata zisku z realizovaného obchodu vyvolala hospodársku stratu, nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy si uplatňoval v každom konaní nemajetkovú ujmu v sume 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, teda z hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou.

Okresný súd Prievidza uznesením sp. zn. 9C 41/2012-7 zo dňa 24.10.2012 spojil na spoločné konanie veci vedené pod spisovými značkami 9C/41/2012, 9C/42/2012, 9C/43/2012, 9C/44/2012, 9C/45/2012, 9C/46/2012, 9C/47/2012, 9C/48/2012, 9C/49/2012, 9C/50/2012, 9C/51/2012, 9C/52/2012, 9C/53/2012, 9C/54/2012, 9C/55/2012, 9C/56/2012, 9C/57/2012, 9C/58/2012, 9C/59/2012, 9C/60/2012, 9C/61/2012, 9C/62/2012, 9C/63/2012, 9C/64/2012, 9C/65/2012, 9C/66/2012, 9C/67/2012, 9C/68/2012, 9C/69/2012, 9C/70/2012, 9C/71/2012, 9C/72/2012, 9C/73/2012, 9C/74/2012, 9C/75/2012, 9C/76/2012, 9C/77/2012, 9C/78/2012, 9C/79/2012, 9C/80/2012, 9C/81/2012, 9C/83/2012, 9C/84/2012, 9C/85/2012, 9C/86/2012, 9C/87/2012, 9C/88/2012, 9C/89/2012, 9C/90/2012, 9C/91/2012, 9C/92/2012, 9C/93/2012, 9C/94/2012,

9C/95/2012, 9C/96/2012, 9C/97/2012, 9C/98/2012, 9C/99/2012, 9C/100/2012, 9C/101/2012, 9C/102/2012, 9C/103/2012, 9C/104/2012, 9C/105/2012, 9C/106/2012, 9C/107/2012, 9C/109/2012, 9C/110/2012, 9C/111/2012, 9C/112/2012, 9C/113/2012, 9C/114/2012, 9C/115/2012, 9C/116/2012, 9C/117/2012, 9C/118/2012, 9C/119/2012, 9C/120/2012, 9C/121/2012, 9C/122/2012, 9C/123/2012, 9C/124/2012, 9C/125/2012, 9C/126/2012, 9C/127/2012, 9C/128/2012, 9C/129/2012, 9C/130/2012, 9C/131/2012, 9C/132/2012, 9C/133/2012, 9C/134/2012, 9C/135/2012, 9C/136/2012, 9C/137/2012, 9C/138/2012, 9C/139/2012, 9C/140/2012, 9C/141/2012, 9C/142/2012, 9C/143/2012, 9C/144/2012, 9C/145/2012, 9C/146/2012, 9C/147/2012, 9C/148/2012, 9C/149/2012, 9C/150/2012, 9C/151/2012, 9C/152/2012, 9C/153/2012, 9C/154/2012, 9C/155/2012, 9C/156/2012, 9C/157/2012, 9C/158/2012, 9C/159/2012, 9C/160/2012, 9C/161/2012, 9C/162/2012, 9C/163/2012, 9C/164/2012 do spoločného konania, ktoré sa ďalej viedlo pod spoločnou spisovou značkou 9C 41/2012.

V dôsledku vznesenej námietky zaujatosti navrhovateľom už v návrhu na začatie konania, súd predložil spis na rozhodnutie o námietke zaujatosti sudcov OS Prievidza Krajskému súdu v Trenčíne. Uznesením KS Trenčín sp. zn. 19NcC 647/2012 - 16 zo dňa 5.11.2012 bolo rozhodnuté, že sudkyňa JUDr. Beata Gešvantnerová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej pod sp. zn. 9C 41/2012.

Odporca písomným vyjadrením z 14.5.2013 zaujal spoločné stanovisko k všetkým doručeným návrhom vo veciach spojených do spoločného konania. Poukázal na zmatečnosť podania - návrhu na začatie konania, pričom navrhovateľ prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Je nepravdivé a klamlivé tvrdenie, že navrhovateľ nemá vedomosť o spisových značkách uvádzaných exekučných konaniach, pretože v týchto konaniach bol účastníkom konania. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní bolo jedným z dôvodov, pre ktoré aj Ústavný súd SR odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu. Nie je zrejmé ďalej ani titul nároku na náhradu škody, pretože namieta nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora, namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov, ďalej uvádza aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, čo sa dá vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia. Nie je teda zrejmé, či uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodov prietahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Nie vo všetkých konaniach uvádza navrhovateľ kroky, ktoré podnikol na odstránenie prietahov v konaní, pričom žiadosť o informáciu o stave konania nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu tvrdených prietahov, neuvádza či podal sťažnosť na zbytočné prietahy predsedovi okresného súdu, resp. ústavnú sťažnosť. Všeobecný súd pritom v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, pretože túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Ďalej odporca namietal, že dňa 23.4.2012 boli doručené odporcovi prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, v ktorých boli obsiahnuté aj žiadosti vo veciach, ktoré sú predmetom tohto konania. Návrhy na súd pritom navrhovateľ podal už dňa 27.9.2012, teda pred uplynutím 6- mesačnej lehoty v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov / ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“/. Ide preto o predčasne uplatnený nárok na súde. Navrhovateľ pritom napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadosti tieto nedoplnil, neuviedol dátumy, kedy sa dozvedel o škode, nepriložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, neuviedol, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy, ústavné sťažnosti a nedoplnil doklady preukazujúce ohrozenie práv zánikom povinného, jeho insolvenčiou, stratou kontaktu s povinným a podobne. Odporca preto ako orgán príslušný na predbežné prerokovanie podaných žiadostí nepovažuje nárok navrhovateľa za predbežne prerokovaný.

Odporca ďalej v písomnom vyjadrení uvádza stanovisko k tvrdenému nesprávne úradnému postupu vo veciach nerozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora v zákonnej lehote. S poukazom na § 44 ods. 9 Exekučného poriadku má exekučný súd povinnosť v rozhodnutí o zmene exekútora poveriť exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Pokiaľ aj v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, bolo to spôsobené predovšetkým tým, že pôvodný súdny exekútor

neposkytol exekučného súdu plnú súčinnosť. Navrhovateľ mohol podať účinný prostriedok nápravy a podať predsedovi súdu. Vzhľadom na povahu úkonu, zákonom stanovenú lehotu, lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť navrhovateľa i nevyhnutnosť vykonať pred, resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony - výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora a vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu a jeho zaslanie novému exekútorovi a rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v lehote stanovenej zákonom považovať za zbytočné prietahy, a teda za nesprávny úradný postup. Pôvodný súdny exekútor pritom vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, preto v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Čo sa týka namietaného rozhodnutia o poverení exekútora po 15-dňovej lehote, súdna prax už dávnejšie ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. S poukazom na príslušné zákonné ustanovenia preto 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule vo veciach, v ktorých bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná po 1.6.2011. I prípadné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Pokiaľ mal ďalej nesprávny úradný postup spočívať v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, tento postup nemôže byť nesprávnym úradným postupom na účely zákona č. 514/2003 Z.z. a nemôže ísť ani o škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím okrem iného je nevyhnutné, aby nezákonnom rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, čo v danom prípade nebolo splnené. Z dôvodu § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia a táto sa týka len prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekučného. Nie je možné logicky predpokladať, že by bol zámer zákonodarcu určiť 15 - dňovú lehotu na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. K tvrdenej existencii prietahov v konaniach poukázal ďalej odporca na znenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1. 2013. Odporca v tejto súvislosti nepreukázal podanie sťažnosti na prietahy, existenciu právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, právoplatného rozhodnutia ESLP, či právoplatného rozhodnutia ÚS SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Otázku, či bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, je pritom kompetentný preskúmať len Ústavný súd SR. Odporca ďalej vzniesol námietku premlčania v súvislosti s nesprávnym úradným postupom keď uviedol, že pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 - dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.4.2009 /t.j. tri roky pred dňom kedy boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku/, pri každom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu exekútora pred dňom 23.4.2009, pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred 23.4.2009, pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred 23.4.2009, vznáša námietku premlčania.

K otázke vyčíslenia škody ďalej odporca poukázal na to, že navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. V návrhoch neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Na preukázanie vzniku škody by musel navrhovateľ produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Navrhovateľ ako poskytovateľ spotrebiteľských úverov musí nevyhnutne využívať informačný systém, ktorý využíva pre všetky pohľadávky, nielen tie, ktoré boli predmetom exekúcie. Požadovať preto paušálnu sumu za udržanie informačného systému je nesprávne a účelové. Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody navrhovateľa neodbreňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukázaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva či dôverných informácií, teda skutočnosti, ktorými exemplárne nespĺnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje. K uplatnenej nemajetkovej ujme poukázal odporca na to, že vychádzať z paušálnej sumy 660,- eur alebo 663,88 eur v jednotlivých veciach je nesprávnou úvahou, pretože i Ústavný súd SR vychádza vždy z okolností jednotlivého prípadu,

predovšetkým z významu sporu pre žalobcu. Navrhovateľ ďalej nevyužil možnosť podania sťažnosti predsedovi súdu, keď predseda súdu nemal možnosť zjednať prípadnú nápravu. Nie je možné ďalej prihladať na tvrdené „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ členov riadiacich orgánov spoločnosti, pretože nároky uplatňuje právnická osoba a nie fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, pretože im priamo nevzniká žiadna škoda. Nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to i s poukazom na podnikateľskú činnosť navrhovateľa. Navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie /k uvedenému odporca pripojil k návrhu list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D /2010//, súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Odporca preto považuje konanie navrhovateľa v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže škoda mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej činnosti, pričom aj súdna moc musí pozornejšie skúmať práve podania navrhovateľa, a to návrhy na vykonanie exekúcie, súdy musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú a podobne, s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom. S poukazom na charakteristiku príčinnej súvislosti medzi existenciou nesprávného úradného postupu a vznikom škody alebo nemajetkovej ujmy, odporca uviedol, že navrhovateľovi žiadna škoda postupom okresného súdu nevznikla. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., považuje odporca návrhy za neopodstatnené a žiada ich zamietnuť. Zároveň uplatnil aj nárok na náhradu trov konania.

Navrhovateľ, resp. jeho právny zástupca sa na nariadené pojednávania nedostavil, svoju neúčast' včas a náležite neospravedlnil. Odporca sa na nariadené pojednávania nedostavil, svoju neúčast' včas a náležite ospravedlnil, preto súd prejednal a rozhodol vec v ich neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie v zmysle návrhu navrhovateľa listinnými dôkazmi, a to oboznámením exekučných spisov OS Prievidza, písomnými vyjadreniami účastníkov, spismi Spr., znaleckého posudku doc. JUDr. PhDr. Miroslava Slašťana PhD. číslo 1/2013, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Vo veciach v ktorých podľa navrhovateľa súd neskoro rozhodol o zmene exekútora súd zistil:

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/47/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eura a nemajetkovej ujmy 387,24 eura z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 10. 8. 2009 a súd rozhodol 26. 5. 2010 o zmene súdneho exekútora, teda bol nečinný 230 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXX/XX, povinný W. J., EX XXXXX/XX, z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora doručený súdu 15.10.2009, súd uznesením z 26.05.2010 právoplatným 03.11.2010 návrhu vyhovel potom, ako sa k návrhu vyjadril predtým poverený súdny exekútor a doručil súdu príslušný exekučný spis. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na priedahy. Súd teda rozhodol do 223 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trový pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávného úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný

úkon, ktorý na vymožitelnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú ničím nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/51/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eura a nemajetkovej ujmy 1051,08 eura z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento návrh bol spísaný 9/16/2010 a súd rozhodol až 11.4.2012 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 573 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXX/XXXX, povinná A. A., EX XX/XX, z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol doručený súdu 24.09.2010, súd potom, ako vyzval predtým povereného exekútora na predloženie spisu a vyčíslenie trov exekúcie, čo exekútor urobil 03.03.2011, uznesením zo dňa 11.04.2012 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením KS Trenčín 19 CoE/144/2012 zo dňa 07.08.2012. Súd podrobil exekučný titul prieskumu podľa § 53 ods. 1 O.z. a dospel k záveru, že dojednané podmienky v spotrebiteľskej zmluve boli neprijateľné a z týchto dôvodov súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Vo veci je podané dovolanie oprávneného. V Spr registri bolo zistené vo veci Spr 484/2012, že bola podaná sťažnosť na prietahy podaná oprávneným 28.3.2012. Predseda súdu na ňu odpovedal listom zo 17.4.2012 : Návrh na zmenu súdneho exekútora bol podaný 24.9.2010. Uznesením č.k. 16Er/319/2005-29 zo dňa 11.4.2012 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Z uvedeného je zrejmé, že vo veci boli spôsobené prietahy zo strany súdu, čo bolo spôsobené zaťaženosťou exekučného oddelenia, na čo bola upozornená vyššia súdna úradníčka, tým bol tento nedostatok odstránený. Súd rozhodol do 565 dní. Exekučný súd sa v danej veci mimoriadne precízne a podrobne zaoberal vadami rozhodcovského rozsudku, povahou prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, zákonnosťou tohto plnenia na základe ktorej bol rozhodcovský rozsudok vydaný. Vo svojom uznesení nakoniec ustálil, že rozhodcovský rozsudok od samého začiatku nebol spôsobilým exekučným titulom. Vychádzajúc z týchto úkonov súdu v exekučnom konaní, nemožno považovať postup exekučného súdu za nesprávny úradný postup, resp. za zbytočné prietahy v konaní.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/57/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 165,96 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 10.8.2009 a súd rozhodol až 19.1.2010 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 103 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XX/XXXX, povinná H. S., EX XXXX/XXXX, z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol doručený súdu 15.10.2009, súd rozhodol tak, že žiadosti vyhovel uznesením z 19.01.2010 č. 16Er/43/2007 potom, ako poverený exekútor predložil súdu spis a vyčíslenie trov exekúcie. Poverenie bolo vydané 19.01.2010. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 96 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožitelnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou

podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú ničím nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/58/2012 2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 165,96 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 10.8.2009 a súd rozhodol až 18.1.2010 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 102 dní, súd sa oboznámil so spisom Okresného súdu Prievidza XXEr/XXX/XXXX, povinný D. S., EX XXX/XXXX z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol doručený súdu 15.10.2009, súd rozhodol o zmene uznesením z 18.01.2010 č. 15Er/440/2007 právoplatným v spojení s uznesením KS Trenčín 8 CoE/49/2010 dňa 10.03.2010, poverenie súd vydal dňa 18.01.2010 JUDr. Rudolfovi Krutému. Súd rozhodol do 95 dní. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú ničím nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/59/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 165,96 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 10.8.2009 a súd rozhodol až 20.1.2010 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 104 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný A. S., EX XXXX/XX, z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol doručený súdu 15.10.2009, súd uznesením z 20.01.2010 č. 16Er/2729/2006 právoplatným 26.01.2010 žiadosti vyhovel a vec postúpil súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, poverenie vydal dňa 21.01.2010. Súd aj v tomto prípade rozhodol po tom, ako predtým poverený exekútor doručil súdu spis a vyčíslenie trov konania. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd rozhodol do 97 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7

v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožitelnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú ničím nepodložené a účelové. K návrhu pôvodne podanému pod 9C/61/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 497,88 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 10.8.2009 a súd rozhodol až 6.7.2010 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 271 dní súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXX/XXXX, povinná B. S., EX XXXXX/XXXX, z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol doručený súdu 15.10.2009, súd uznesením z 06.07.2010 č. 9Er/100/2007 právoplatným 12.07.2010 žiadosti vyhovel a vec postúpil súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému. Súd aj v tomto prípade rozhodol po tom, ako predtým poverený exekútor dňa 26.11.2009 doručil súdu spis a vyčíslenie trov exekúcie. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v tejto veci. Súd rozhodol do 233 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožitelnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú ničím nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/62/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 110,64 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 10.8.2009 a súd rozhodol až 17.12.2009 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 70 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXX/XXXX, povinný B. S., EX XXX/XX, z ktorého zistuje:

Návrh na zmenu exekútora bol doručený súdu 15.10.2009, súd uznesením z 17.12.2009 č. XEr/XXX/XXXX právoplatným 16.06.2010 žiadosti vyhovel a vec postúpil súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému. Súd aj v tomto prípade rozhodol po tom, ako predtým poverený exekútor doručil súdu spis a vyčíslenie trov exekúcie, poverenie súd vydal 30.12.2009. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti

na prietahy v tejto veci. Súd rozhodol do 63 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú ničím nepodložené a účelové. K návrhu pôvodne podanému pod 9C/63/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 442,56 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 10.8.2009 a súd rozhodol až 28.6.2010 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 263 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinná O. C., EX XXXXX/XXXX, z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol doručený súdu 15.10.2009, súd uznesením z 28.06.2010 č. XEr/XXXX/XXXX právoplatným 12.07.2010 žiadosti vyhovel a vec postúpil súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému. Súd aj v tomto prípade rozhodol po tom, ako predtým poverený exekútor 10.12.2009 doručil súdu spis a vyčíslenie trov exekúcie. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v tejto veci. Súd rozhodol do 256 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote

nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú ničím nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/65/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 442,56 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 10.8.2009 a súd rozhodol až 28.6.2010 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 263 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXX/XXXX, povinný M. R., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol doručený súdu 15.10.2009, súd uznesením z 24.06.2010 č. XEr/XXX/XXXX žiadosti vyhovel a vec postúpil súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému. Súd aj v tomto prípade rozhodol po tom, ako predtým poverený exekútor doručil súdu spis 10.12.2010 a vyčíslenie trov exekúcie. Súd rozhodol do 252 dní. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v tejto veci. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožitelnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú ničím nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/77/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 1051,08 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 9/16/2010 /citované z návrhu/ a súd rozhodol až 11.4.2012 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 573 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXX/XXXX, povinný M. B., EX XX/XXXX z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol doručený súdu dňa 24.09.2010, exekútor Ivan Šteiner podal 27.09.2010 návrh na zastavenie exekučného konania a uviedol, že sú pochybnosti o nezaujatosti exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Súd vyzval 01.02.2011 predtým povereného exekútora o vrátenie exekučného spisu a špecifikáciu trov konania na čo reagoval tento exekútor prípisom z 09.02.2011, že spis zaslal súdu 05.11.2010. dňa 24.10.2010 predložil špecifikáciu trov konania. V tejto veci bol pripojený exekučný spis dňa 16.02.2011 č. Ex XX/XXXX. Súd uznesením z 11.04.2012 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil, toto rozhodnutie Krajský súd Trenčín rozhodnutím z 28.9.2011 6CoE/187/2012 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a zároveň zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania. Okresný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú z dôvodu, že dospel k záveru, že exekučný titul notárska zápisnica vychádza zo zmluvy o úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou obsahujúcou neprijateľné podmienky, ktoré sú teda absolútne neplatné. V Spr registri bolo zistené v Spr 482/2012 podanie sťažnosti na prieťahy dňa 28.3.2012, predseda súdu v odpovedi zo 17.4.2012 uviedol, že návrh na zmenu súdneho exekútora bol podaný 24.9.2010. Uznesením č.k. XEr/XXX/XXXX-XX zo dňa 11.4.2012 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Z uvedeného je zrejmé, že vo veci boli spôsobené prieťahy zo strany súdu, čo bolo spôsobené zaťaženosťou exekučného oddelenia. Z dôvodu, že exekúcia bola zastavená, rozhodovanie o zmene súdneho exekútora by bolo nedôvodné. Na spôsobené prieťahy v konaní bola upozornená vyššia súdna úradníčka, ktorá vo veci rozhodla

dňa 11.4.2012, a tým bol tento nedostatok odstránený. Súd rozhodol do 564 dní. Exekučný súd sa v danej veci opäť mimoriadne precízne a podrobne zaoberal vadami rozhodcovského rozsudku, povahou prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, zákonnosťou tohto plnenia na základe ktorej bol rozhodcovský rozsudok vydaný. Vo svojom uznesení nakoniec ustálil, že rozhodcovský rozsudok od samého začiatku nebol spôsobilým exekučným titulom. Vychádzajúc z týchto úkonov súdu v exekučnom konaní, nemožno považovať postup exekučného súdu za nesprávny úradný postup. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, a tým teda naplneniu účelu exekučného konania, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožitelnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetková ujma sú ničím nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/83/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplatacia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 276,6 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 9/2/2010 /citované z návrhu/ a súd rozhodol až 22.2.2011 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 173 dní, súd oboznámil sa oboznamuje spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná X. B., EX XXXXX/XX z ktorého sa zisťuje: Návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 24.09.2010, uznesením z 22.02.2011 právoplatným 28.04.2011 súd návrhu vyhovel, exekúciou poveril JUDr. Krutého a súdny spis postúpil tomuto exekútorovi. Súd rozhodol do 151 dní. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožitelnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú ničím nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/84/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplatacia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 165,96 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 10/8/2009 a súd rozhodol až 22.1.2010 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 573 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný U. B., z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 15.10.2009, súd rozhodol uznesením z 22.01.2010 tak, že žiadosti vyhovel a exekučnú vec postúpil JUDr. Rudolfovi Krutému. uznesenie nadobudlo

právoplatnosti 24.03.2010 v spojení s uznesením KS Trenčín XCoE/XXX/XXXX, poverenie bolo vydané 22.01.2010. Súd rozhodol do 99 dní. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/89/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 497,88 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 9.2.2010 a súd rozhodol až 21.6.2011 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 292 dní, súd oboznámil sa oboznamuje spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXX/XXXX, povinná I. A., EX 124/05 z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 24.09.2010, súd vyzval predtým povereného exekútora o vrátenie spisu, tento vrátil spis 4.11.2010, súd uznesením z 21.06.2011 právoplatným 04.01.2012 v spojení s uznesením KS Trenčín 2CoE/90/2011 z 15.11.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil z dôvodu, že zmluva o úvere bola spotrebiteľskou zmluvou a obsahovala neprijateľné podmienky v časti, ktorú nebolo možné oddeliť od ostatného obsahu a súd celú zmluvu o úvere vyhodnotil ako neplatnú. V Spr nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 270 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len

pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/93/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 276,60 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 9/16/2010 /citované z návrhu/ a súd rozhodol až 21.2.2011 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 158 dní, súd oboznámil sa oboznamuje spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný L. T., EX XXX/XXXX z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 24.09.2010, súd uznesením z 21.02.2011 návrhu vyhovel a poveril exekúciou JUDr. Krutého, ktorému postúpil exekučný spis vrátený predtým povereným exekútorom 22.10.2010. V nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd rozhodol do 150 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/99/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 497,88 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 10/8/2009 a súd rozhodol až 7.7.2010 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 272 dní, súd zistil, že ide o vec Okresného súdu Prievidza XXEr/XXX/XXXX povinná W. M., EX XXX/XX, ktorý spis nebolo možné pripojiť z dôvodu dovolania. Zo súdneho registra súd zistil, vo veci bolo vydané poverenie 14.3.2007 JUDr. Strieškovi, oprávnený podaním z 8.10.2009 požiadaval o zmenu povereného súdneho exekútora. Predtým poverený exekútor vrátil súdu spis 13.11.2009. Súd uznesením zo 7.7.2010 návrhu vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Krutého. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.7.2010. Uznesením zo 16.9.2011, právoplatným 14.9.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 4Coe 12/2012-41 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. V Spr nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd rozhodol do 272 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný

prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú nepodložené a nepravdivé.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/100/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 497,88 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný dňa 10/8/2009/ a súd rozhodol až 11.4.2012 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 272 dní, súd oboznámil súvisiaci Er spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XX/XXXX, povinná X. W., EX XXXX/XX, z ktorého zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 15.1.2007, návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený 15.10.2009, súd vyzval predtým povereného exekútora o vrátenie exekučného spisu a vyčíslenie náhrady trov exekučného konania. Tento exekútor 3.11.2009 požiadal súd o predĺženie tejto lehoty o 30 dní. Oprávnený dňa 24.5.2010 požiadal o informáciu o stave konania, súd uznesením zo 7.7.2010 žiadosti vyhovel a poveril vykonaním exekúcie JUDr.Krutého. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14.7.2010. Výzvou z 8.7. 2010 súd vyzval povereného exekútora o zaslanie kompletných úverových zmlúv do všeobecnými obchodnými podmienkami. Exekútor reagoval podaním z 13.9.2010, kedy zmluvy predložil. Predtým poverený exekútor vrátil poverenie na vykonanie exekúcie 26.4.2011. Súd uznesením z 2.10.2012 exekúciu zastavil z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve, ktorá mala za následok nedostatok právomoci rozhodcovského súdu vo veci rozhodnúť. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený odvolanie, o ktorom nie je doteraz rozhodnuté pretože sa nepodarilo zistiť adresu povinnej a zadovážiť jej vyjadrenie k odvolaniu. V Spr. nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 265 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovu pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková

škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú ničím nepodložené a účelové. Exekučný súd sa v danej veci mimoriadne precízne a podrobne zaoberal vadami rozhodcovského rozsudku, povahou prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, zákonnosťou tohto plnenia na základe ktorej bol rozhodcovský rozsudok vydaný. Vo svojom uznesení nakoniec ustálil, že rozhodcovský rozsudok od samého začiatku nebol spôsobilým exekučným titulom

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/104/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 165,96 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 10/8/2009 a súd rozhodol až 13.1.2010 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 97 dní, súd oboznámil sa oboznamuje spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXX/XXXX, povinný Y. N., EX XXX/XX z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 15.10.2009, súd vyzval predtým povereného exekútora na predloženie spisu a vyčíslenie trov exekúcie, tento 08.12.2009 predložil súdu exekučný spis a súd uznesením z 13.01.2010 návrhu vyhovel exekučnú vec postúpil JUDr. Krutému a zaviazal k náhrade trov exekúcie. Poverenie bolo vydané 13.01.2010. Uznesením z 27.06.2011 právoplatným 18.01.2012 v spojení s uznesením KS Trenčín 23CoE/89/2011 zo 07.12.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. V Spr nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol o poverení do 90 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožitelnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú ničím nepodložené a účelové. Exekučný súd sa v danej veci podrobne zaoberal vadami rozhodcovského rozsudku, povahou prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, zákonnosťou tohto plnenia na základe ktorej bol rozhodcovský rozsudok vydaný. Vo svojom uznesení nakoniec ustálil, že rozhodcovský rozsudok od samého začiatku nebol spôsobilým exekučným titulom.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/105/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 497,88 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný dňa 1/21/2010/- citovaný návrh a súd rozhodol až 2.11.2010 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 285 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/X/XXXX, povinná I. N., EX XXX/XX z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 20.05.2010, súd uznesením z 02.11.2010 návrhu vyhovel a poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, uznesením z 18.07.2011 právoplatným 22.12.2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. V Spr nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 166 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je

povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú ničím nepodložené a účelové. Exekučný súd sa v danej veci precízne a podrobne zaoberal vadami rozhodcovského rozsudku, povahou prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, zákonnosťou tohto plnenia na základe ktorej bol rozhodcovský rozsudok vydaný. Vo svojom uznesení nakoniec ustálil, že rozhodcovský rozsudok od samého začiatku nebol spôsobilým exekučným titulom. Vychádzajúc z týchto úkonov súdu v exekučnom konaní, nemožno považovať postup exekučného súdu za nesprávny úradný postup.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/106/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 276,6 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 9/16/2010 /citované z návrhu/ a súd rozhodol až 2.3.2011 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 167 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXX/XXXX, povinná X. N., EX XXX/XX z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 24.09.2010, súd vyzval pôvodného exekútora na zaslanie spisu a vyčíslenie trov exekúcie, uznesením z 02.03.2011 právoplatným 08.09.2011 v spojení s uznesením KS Trenčín 4CoE/285/2011 exekúciu vyhlásil za nepripustnú a zastavil ju. V Spr nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v konaní. Súd rozhodol do 159 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Exekučný súd sa vo veci opäť precízne a podrobne zaoberal vadami rozhodcovského rozsudku, povahou prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, zákonnosťou tohto plnenia na základe ktorej bol rozhodcovský rozsudok vydaný. Vo svojom uznesení nakoniec ustálil, že rozhodcovský rozsudok od samého začiatku nebol spôsobilým exekučným titulom. Vychádzajúc z týchto úkonov súdu v exekučnom konaní, nemožno považovať postup exekučného súdu za nesprávny úradný postup. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, a tým teda naplneniu účelu exekučného konania, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetková ujma sú nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/107/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 165,96 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný dňa 10/8 /2009/citované z návrhu/ a súd rozhodol až 18.1.2010 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 102 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXX/XXXX, povinná B. A., EX XXX/XX z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 15.10.2009, súd vyzval pôvodného exekútora na zaslanie spisu a vyčíslenie trov exekúcie, exekútor 11.12.2009 predložil spis, súd uznesením z

18.01.2010 právoplatným 16.03.2010 žiadosťou vyhoveli a exekučnú vec postúpili exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému. Poverenie bolo vydané 18.01.2010. V Spr nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v konaní. Súd rozhodol do 95 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/111/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplatacia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 442,56 eur z dôvodu, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný dňa 10.8.2009 a súd rozhodol až 28.6.2010 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 263 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinný Y. I., EX XX/XX z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 15.10.2009, predtým poverený exekútor vyčíslil trovy exekúcie a predložil spis 10.12.2009, súd uznesením z 28.06.2010 právoplatným 26.10.2010 žiadosťou vyhoveli a exekučnú vec postúpili exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému. V Spr nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 256 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v

zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú ničím nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/112/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 387,24 eur z dôvodu, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 9/16/2010 /citované z návrhu/ a súd rozhodol až 26.4.2011 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 222 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný U. I., EX XXX/XX z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 24.09.2010, súd vyzval predtým povereného exekútora o zaslanie exekučného spisu, 04.03.2011 vyzval súd exekútora JUDr. Máčaja o zaslanie kompletnej úverovej zmluvy na čo oprávnený 24.03.2011 predložil úverovú zmluvu na základe čoho súd 26.04.2011 uznesením vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 06.12.2011 v spojení s uznesením KS Trenčín 6CoE/275/2011 z 21.09.2011. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd rozhodol do 214 dní. Exekučný súd sa v danej veci opäť mimoriadne precízne a podrobne zaoberal vadami rozhodcovského rozsudku, povahou prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, zákonnosťou tohto plnenia na základe ktorej bol rozhodcovský rozsudok vydaný. Vo svojom uznesení nakoniec ustálil, že rozhodcovský rozsudok od samého začiatku nebol spôsobilým exekučným titulom. Vychádzajúc z týchto úkonov súdu v exekučnom konaní, nemožno považovať postup exekučného súdu za nesprávny úradný postup. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, a tým teda naplneniu účelu exekučného konania, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožitelnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetková ujma sú ničím nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/115/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 110,64 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 10/8/2009 a súd rozhodol až 17.12.2009 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 70 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXX/XXXX povinný M. I., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 15.10.2009, súd uznesením z 17.12.2009 právoplatným 19.01.2010 žiadosti vyhovel a spis postúpil exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému po tom, ako predtým poverený exekútor doručil súdu spis a vyčíslil trovy exekúcie. Poverenie JUDr. Krutému bolo vydané 17.12.2009. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd rozhodol do 63 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožitelnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného

konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/122/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 497,88 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 10/8/2009 /citované z návrhu/ a súd rozhodol až 7.7.2010 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 272 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXX/XXXX, povinný W. O., EX XXX/XX z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 15.10.2009, súd uznesením z 07.07.2010 právoplatným 03.08.2010 žiadosti vyhovel a spis postúpil exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, ktorý predložil predtým poverený exekútor 08.12.2009. Uznesením zo 16.09.2011 právoplatným 16.05.2012 v spojení s uznesením KS Trenčín 23 CoE/14/2012 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 265 dní. Exekučný súd sa v danej veci opäť mimoriadne precízne a podrobne zaoberal vadami rozhodcovského rozsudku, povahou prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, zákonnosťou tohto plnenia na základe ktorej bol rozhodcovský rozsudok vydaný. Vo svojom uznesení nakoniec ustálil, že rozhodcovský rozsudok od samého začiatku nebol spôsobilým exekučným titulom. Vychádzajúc z týchto úkonov súdu v exekučnom konaní, nemožno považovať postup exekučného súdu za nesprávny úradný postup. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, a tým teda naplneniu účelu exekučného konania, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetková ujma sú nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/131/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 387,24 eur z dôvodu, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 10/8/2009 /citované z návrhu/ a súd rozhodol až 27.5.2010 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 231 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXX/XXXX, povinná X. I., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 15.10.2009, súd uznesením z 27.05.2010 právoplatným 03.06.2010 žiadosti vyhovel a spis postúpil exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, ktorý predložil predtým poverený exekútor 12.02.2010. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v konaní. Súd rozhodol do 224 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny

úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú ničím nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/144/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 110,64 eur z dôvodu, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 10/8/2009 a súd rozhodol až 17.12.2009 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 70 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXX/XXXX, povinný M. I., EX XXX/XX z ktorého zistil:

Návrh na zmenu súdneho exekútora bol doručený súdu 15.10.2009, súd uznesením z 17.12.2009 žiadosti vyhovel a vec postúpil súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 19.01.2010, poverenie bolo vydané 17.12.2009. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 63 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/148/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 276,60 eur z dôvodu, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 9/16/2010 /citované z návrhu/ a súd rozhodol až 22.2.2011 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 159 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný S. O., EX XXX/XX z ktorého zistil:

Návrh na zmenu súdneho exekútora bol doručený súdu 24.09.2010, súd uznesením z 22.02.2011 právoplatné 06.04.2011 žiadosti vyhovel a vec postúpil súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 151 dní. I napriek tomu, že v danej veci súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súd žiadal pôvodného exekútora o vyjadrenie a doručenie spisu, pričom o zmene následne po doručení spisu exekútora rozhodol. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 ods. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu

práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v uvedenej veci, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy sú nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/157/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 276,60 eur z dôvodu, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 11/18/2010 a súd rozhodol až 16.5.2011 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 179 dní, súd ustálil, že exekučný spis, ktorý by obsahoval povinného Q. V., EX XXX/XXXX nebol vedený na tunajšom súde. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v takomto konaní. Skutkové tvrdenia navrhovateľa v tejto veci sa nezakladajú na pravde. Tvrdenia navrhovateľa, že mu postupom súdu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetková ujma sú zjavne nepodložené a účelové.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/161/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 829,80 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 11/18/2010 /citované z návrhu/ a súd rozhodol až 6.3.2012 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 474 dní, spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný W. Q., EX XXX/XX, súd nemal ku dňu pojednávania k dispozícii:

Súd zistil z registra, že vo veci bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie 20.04.2005 a súd uznesením zo 06.03.2012 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju, proti tomuto uzneseniu bolo podané odvolanie a spis sa nachádza na Krajskom súde v Trenčíne. Žiadosť o zmenu súdneho exekútora podľa súdneho registra v tejto veci nebola súdu doručená. To potvrdzujú i nasledovné oboznámené zistenia : V spise tunajšieho súdu Spr 474/2012 je evidovaná sťažnosť na prietahy z 28.3.2012, na ktorú 17.4.2012 odpovedal predseda súdu s týmito zisteniami: „ Žiadosť o udelenie poverenia bola podaná 19.10.2004, pričom exekučným titulom je notárska zápisnica č. N XXXX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX zo dňa 06.08.2004, ktorá bola spísaná notárom JUDr. Jarmilou Kováčovou. Do dnešného dňa nebol súdu doručený návrh na zmenu súdneho exekútora. Z uvedeného je zrejmé, že vo veci nemohli byť spôsobené prietahy zo strany súdu, nakoľko vo veci absentuje návrh na zmenu súdneho exekútora, riadne doručený exekučnému súdu.“ Tým považoval sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 66 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších predpisov za vybavenú. Skutkové tvrdenia navrhovateľa v tejto veci sa nezakladajú na pravde. Tvrdenia navrhovateľa, že mu postupom súdu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetková ujma sú zjavne nepodložené a účelové. K návrhu pôvodne podanému pod 9C/164/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 497,88 eur z dôvodu že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, hoci tento bol spísaný 10/08/2009 a súd rozhodol až 7.7.2010 o zmene súdneho exekútora, teda s omeškaním 272 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XX/XXXX, povinná H. V., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Návrh na zmenu súdneho exekútora bol doručený súdu 15.10.2009, súd uznesením zo 07.07.2010 právoplatným 17.07.2010 návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril JUDr. Rudolfa Krutého a postúpil mu celý exekučný spis po tom, ako poverený exekútor 07.12.2009 vrátil súdu exekučný spis. Uznesením z 16.09.2011 právoplatným 16.05.2012 v spojení s uznesením KS Trenčín 23CoE/13/2012 z 13.03.2012 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v konaní. Súd rozhodol do 265 dní. Je teda zrejmé, že v exekučnej veci krátko po zmene exekútora došlo k zastaveniu exekúcie po tom, čo ju súd vyhlásil za neprípustnú, pretože oprávnený sa domáhal vymoženia plnenia od povinného na podklade nespôsobilého exekučného titulu. Exekučný súd sa v danej veci mimoriadne precízne a podrobne zaoberal vadami rozhodcovského rozsudku, povahou prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, zákonnosťou tohto plnenia a nakoniec i neplatnosťou rozhodcovskej doložky, na základe ktorej bol rozhodcovský rozsudok vydaný. Vo svojom uznesení nakoniec ustálil, že rozhodcovský

rozsudok od samého začiatku nebol spôsobilým exekučným titulom. Vychádzajúc z týchto úkonov súdu v exekučnom konaní, nemožno považovať postup exekučného súdu za nesprávny úradný postup, resp. za zbytočné prietahy v konaní, keď exekučný súd riešil i zákonnosť exekučného titulu a tým prípustnosť exekúcie. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 odst. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, pričom navrhovateľ nevyužil ani jednu z možností. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza vo veci 9Er/442/2007, ktorý by mohol byť základom pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, a tým teda naplneniu účelu exekučného konania, resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky, informačného systému, administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať, keď exekúcia ako taká bola zastavená. Poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetková ujma sú ničím nepodložené a účelové už i s ohľadom na výsledok exekúcie, ktorá bola právoplatne zastavená v dôsledku zavinenia na strane oprávneného, ktorý navrhol vykonať exekúciu na základe nezákonného exekučného titulu. Práve naopak, vymožením plnenia v prospech oprávneného, a to i po zmene súdneho exekútora by vznikol stav, kedy by sa oprávnený dostal k plneniu na základe nezákonného exekučného titulu.

Vo veciach namietaného neskorého rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu, v ktorých navrhovateľ žiada okrem iného náhradu majetkovej škody na základe priamych vzniknutých nákladov súd zistil:

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/42/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 125 euro a nemajetkovej ujmy 437,03 eura z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 30. 1. 2011 hoci konanie začalo 7. 6. 2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, sa oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná Q. T., EX XXXX/XX, z ktorého súd zistil:

Návrh bol podaný 16.07.2010, súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia uznesením 16Er/1874/2010 z 20.10.2010 právoplatným 16.11.2010 tak, že zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že súd po preskúmaní exekučného titulu a zmluvy o úvere dospel k inej výške nesplatennej istiny, ako rozhodcovský súd a zaoberal sa aj výškou uplatnených trov rozhodcovského konania. Rozhodcovský súd priznal oprávnenému trovy vo výške 103,04 eur za tri úkony právnej pomoci, oprávnenému nemožno priznať právo na vymoženie trov rozhodcovského konania, pretože oprávnený bol v konečnom dôsledku v rozhodcovskom konaní neúspešný, správne mala byť jeho žaloba zamietnutá s poukazom na zamietnutie poplatkov a úroku z omeškania, preto mu rozhodcovský súd nemohol priznať ani náhradu trov rozhodcovského konania a následne exekučný súd náhradu trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní a to pre rozpor návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom podľa § 200 exekučného poriadku. Súd uznesením zo dňa 22.07.2011 exekučné konanie zastavil. V Spr registri bolo zistené, že je evidovaná sťažnosť vo veci Spr 1456/2010, odpovedané bolo vo veci Spr 1333/2010, kde bola sťažnosť uzavretá predsedníčkou súdu ako neopodstatnená. Súd rozhodol vo veci do troch mesiacov. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, pričom v tejto dobe už zákonná lehota na udelenie poverenia pre rozhodcovské rozsudky neplynula. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ

nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/43/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 550 eur z dôvodu že Okresný súd Prievidza rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 12. 11. 2010 a to rozhodnutím o poverení , teda s omeškaním viac ako 10 mesiacov, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX , povinná B. T. , EX XXXX/XXXX , z ktorého súd zistil :

Žiadosť o udelenie poverenia bola podaná súdu 24. 6. 2010, súd požiadal exekútora aby vyzval oprávneného na zaslanie zmluvy o úvere tunajšiemu súdu pre posúdenie či rozhodcovský rozsudok nezaväzoval na plnenie ktoré je právom nedovolené, alebo odporuje dobrým mravom. Súd uznesením 9Er/1690/2010 z 12. 11. 2010 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vymoženie istiny 321,32 eura, poplatku za upomienky 11,94 eura, úrokov z omeškania 0,25 % denne zo sumy 544,4 eura od 16.12.2008 do zaplataenia, trov rozhodcovského konania 163,51 euro a trov oprávneného v exekučnom konaní 75,31 euro z dôvodu že v tejto časti rozhodcovský rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie právom nedovolené a odporujúce dobrým mravom , preto túto žiadosť zamietol podľa § 45 Zákona č. 244/2002 Z.z. v spojení s § 44 ods. 2 exekučného poriadku. Zároveň zamietol žiadosť aj v časti trov exekúcie pre rozpor návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom. Vo zvyšnej časti skutočne nesplatené istiny vo výške 223,08 eur a v časti trov exekúcie vo výške 54,62 eur, súd rozhodol o udelení poverenia dňa 12. 11. 2010. Exekučné konanie nie je skončené. Súd teda rozhodol v lehote do 5 mesiacov. V Spr registri bolo zistené, že v Spr 1029/2010 je evidovaná sťažnosť oprávneného na prietahy v uvedenej veci z 30.8.2010, doručená 3.9.2010 elektronické podanie sťažnosti na prietahy, sprievodný list + zaručený podpis - založené v Spr 1016/10, dané na vyjadrenie JUDr. Schromovej dňa 6.9.2010, odpoveď na sťažnosť odoslaná 4.10.2010 - hromadne sa týka Spr 1016/10 až Spr 1063/10, založená aj s doručenkou pri Spr 1016/10. V odpovedi predsedkyňa konštatuje, že sťažnosť je nedôvodná.. Tiež je evidovaná sťažnosť v Spr 1484/2010- súčasť hromadnej sťažnosti na prietahy v konaní vedenej pod Spr 1333/10. Táto bola predsedníčkou súdu vyhodnotená ako neopodstatnená. Odpovedané dňa 17.12.2010 Súd rozhodol do 141 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, pričom v tejto dobe už zákonná lehota na udelenie poverenia pre rozhodcovské rozsudky neplynula. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/44/2012, v ktorom sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eura a nemajetkovej ujmy 330 euro z dôvodu že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 3. 2. 2009 vydaním poverenia s omeškaním viac ako 6 mesiacov, súd oboznámil Okresného súdu Prievidza XEr/XX/XXXX, povinná O. I., EX XXXXX/XXXX, z ktorého zistil : Žiadosť o udelenie poverenia podaná súdu 09.01.2009, súd rozhodol o udelení poverenia dňa 03.02.2009. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd teda rozhodol v lehote 25 dní . Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne, pretože z exekučného spisu vôbec nevyplýva, že by oprávnený smerom k súdu do rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia vôbec konal, v spise sa nenachádza žiadna urgencia, žiadosť o informáciu o stave konania podobne. Jeho tvrdenia o tom, že podával žiadosti o informácie o stave konania, sťažnosti na prietahy v konaní sú nepravdivé. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že v postupe súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nakoniec nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s takýmto rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla. Jeho tvrdenia o majetkovej škode a nemajetkovej ujme, resp. strate možnosti zaobstarať si iný exekučný titul považuje súd len za účelové a ničím nepodložené tvrdenia.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/45/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 euro a nemajetkovej ujmy 685,97 eur, z dôvodu že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 16. 8. 2010 hoci konanie začalo 9. 8. 2009 rozhodnutím o zamietnutí

žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 372 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná B. I., EX XXXX/XX, z ktorého sa zisťuje:

Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu 03.08.2011, súd výzvou z 22.08.2011 vyzval exekútora na súčinnosť - doplnenie kompletnej zmluvy o úvere, opakovaná výzva bola zaslaná 18.11.2011 na čo reagovala oprávnená pripisom 12.12.2011 a doručila súdu príslušnú zmluvu o úvere. Súd uznesením XXEr/XXXX/XXXX z 21.12.2011 že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd teda rozhodol do piatich mesiacov. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, pričom v tejto dobe už zákonná lehota na udelenie poverenia pre rozhodcovské rozsudky neplynula. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/48/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 125 euro a nemajetkovej ujmy 256,32 eura, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 23. 11. 2010, konanie začalo 7. 7. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 139 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná X. Q., EX XXXX/XX, z ktorého zistil :

Žiadosť o udelenie poverenia doručená súdu 13.08.2010, súd rozhodol uznesením XXEr/XXXX/XXXX zo dňa 30.09.2010 právoplatným 23.10.2010 z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednanie v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 20.05.2011, právoplatným 11.06.2011. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do štyridsiatich ôsmich dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, pričom v tejto dobe už zákonná lehota na udelenie poverenia pre rozhodcovské rozsudky neplynula. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/49/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 768,95 eura a z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 25. 6. 2009, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 417 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný X. R., EX XXXX/XXXX, z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu 24.07.2009, 05.08.2009 súd vyzval exekútora na doplnenie žiadosti o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, exekútor vyzval 20.08.2009 oprávnenú na predloženie tejto listiny, súd uznesením z 29.10.2009 č. XXEr/XXXX/XXXX právoplatným v spojení s rozhodnutím KS Trenčín 4CoE/6/2010 z 19.04.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia zamietol z dôvodu, že oprávnený nereagoval na výzvy súdu a nepredložil listiny na základe ktorých by si súd

mohol posúdiť, či exekučný titul nezaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi a teda žiadosť zamietol pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. Súd uznesením zo dňa 21.06.2010 právoplatným 28.06.2010 exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd teda rozhodol do 95 dní. Skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé, rozhodné je doručenie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdu, podanie návrhu na začatie exekúcie súdnemu exekútorovi je z pohľadu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia bezvýznamné. Súd vyzýval oprávneného prostredníctvom súdneho exekútora /§ 40 Exekučného poriadku/ o doloženie úverovej zmluvy, ktorá bola nevyhnutne potrebné pre posúdenie platnosti exekučného titulu v danej veci. Následne rozhodol. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť, keď vychádzal len z obsahu rozhodcovského rozsudku a na stranách svojho rozhodnutia podrobne uviedol v čom vidí vady exekučného titulu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne, pretože toto z exekučného spisu vôbec nevyplýva. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, zavinení zastavenia exekučného konania na strane navrhovateľa, v neposkytnutí súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. I keby dĺžka konania súdu o žiadosti o udelenie poverenia vykazovala znaky prieťahov v konaní, predovšetkým v dobe od doručenia žiadosti do prvého úkonu súdu, navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti so skorším rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/52/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 442,56 eur. z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 18. 11. 2010, konanie začalo 23.3 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 240 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný Y. A., EX XXXX/XXXX, z ktorého sa zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu 12.05.2010, súd rozhodol uznesením XXEr/XXXX/XXXX zo 07.09.2010 právoplatným 13.06.2011 v spojení s uznesením KS Trenčín 17 CoE/504/2010 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 20.07.2011, právoplatným 25.10.2011. V Spr registri bolo zistené v Spr.1049/2010 elektronické podanie sťažnosti na prieťahy, sprievodný list + zaručený podpis - založené v Spr 1016/10, dané na vyjadrenie JUDr. Kiššovej dňa 6.9.2010, odpoveď na sťažnosť odoslaná 4.10.2010 - hromadne sa týka Spr 1016/10 až Spr 1063/10, založená aj s doručenkou pri Spr 1016/10, sťažnosť bola uzavretá predsedníčkou súdu ako neopodstatnená. Súd rozhodol do 118 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup

pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/53/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 366,96 eur, z dôvodu, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 30.1.2011, konanie začalo 15. 7. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 199 dní, sa súd oboznámil so spisom Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná S. W., EX XXXX/XXXX, z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu 09.09.2010, súd rozhodol tak, že uznesením XXEr/XXXX/XXXX z 21.10.2010 právoplatný 16.11.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 27.05.2011, právoplatným 01.06.2011. V Spr registri bolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní vedenej pod Spr 1467/2010, odpoveď v Spr 1333/10.Odpovedané dňa 17.12.2010, sťažnosť vyhodnotená predsedníčkou súdu ako neopodstatnená. Súd rozhodol do 68 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/54/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 325 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 27. 11. 2008, rozhodnutím o poverení s omeškaním viac ako 6 mesiacov, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná A. W., EX XXXX/XXXX, z ktorého zistil:/ uvedené aj v časti namietaného postupu súdu, ktorý preskúmaval exekučný titul./ Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 18.11.2008, súd rozhodol vydaním poverenia z 27.11.2008, uznesením z 20.05.2010 právoplatným 24.02.2011 súd exekúciu v časti o vymoženie v časti istiny a úrokov z omeškania ako aj časti trov rozhodcovského konania zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd vydal poverenie do 9 dní. Súd teda postupoval správne a s osobitnou rýchlosťou. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že v postupe súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nakoniec nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s takýmto rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla. Jeho tvrdenia o majetkovej škode a nemajetkovej ujme, resp. strate možnosti zaobstarať si iný exekučný titul považuje súd len za účelové a ničím nepodložené tvrdenia.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/55/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 275 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 12.6. 2009, rozhodnutím o poverení s omeškaním viac ako 5 mesiacov, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXX/XXXX, povinná V. S., EX XXXX/XXXX, z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 03.06.2009, súd vydal poverenie 12.06.2009 teda v zákonnej lehote. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd teda postupoval správne a s osobitnou rýchlosťou. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že v postupe súdu nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nakoniec nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s takýmto

rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla. Jeho tvrdenia o majetkovej škode a nemajetkovej ujme, resp. strate možnosti zaobstarať si iný exekučný titul považuje súd len za účelové a ničím nepodložené tvrdenia.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/56/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 euro a nemajetkovej ujmy 282,13 eura z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 19.12.2011 hoci konanie začalo 19.7.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 153 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná K. M., EX XXXXX/XX, z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 12.9.2011, súd rozhodol uznesením XXEr/XXXX/XXXX z 21.11.2011 tak, že žiadosť o udelenie poverenia zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením KS Trenčín 4CoE/98/2012 z 28.03.2013. Súd vyhodnotil, že rozhodcovská doložka je neprijateľná zmluvná podmienka. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 70 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/60/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 400,15 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 18. 11. 2010, konanie začalo 15.4. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 217 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný U. S., EX XXXX/XX, z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 28.05.2010, súd rozhodol tak, že uznesením zo 07.09.2010 právoplatným 14.12.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 18.05.2011, právoplatným 01.07.2011. Oboznámil sa spis 9C/60/2012 a v Spr registri bolo zistené v Spr 1032/2010 elektronické podanie sťažnosti na prietahy, sprievodný list + zaručený podpis - založené v Spr 1016/10, dané na vyjadrenie JUDr. Kiššovej dňa 6.9.2010, odpoveď na sťažnosť odoslaná 4.10.2010 - hromadne sa týka Spr 1016/10 až Spr 1063/10, založená aj s doručenkou pri Spr 1016/10, sťažnosť uzavretá predsedníčkou ako neopodstatnená. Súd rozhodol do 102 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/67/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 330 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 26.1.2009, rozhodnutím o poverení s omeškaním viac ako 6 mesiacov, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XX/XXXX, povinná S. V., EX XXXXX/XXXX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 14.01.2009, súd vydal poverenie dňa 26.01.2009. Súd vyzval exekútorský úrad, i oprávneného o predloženie príslušnej zmluvy o úvere, ktorá bola súdu predložená. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v tejto veci. Súd rozhodol do 12 dní. Súd teda postupoval správne a s osobitnou rýchlosťou. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že v postupe súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nakoniec nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s takýmto rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla. Jeho tvrdenia o majetkovej škode a nemajetkovej ujme, resp. strate možnosti zaobstarat' si iný exekučný titul považuje súd len za účelové a ničím nepodložené tvrdenia.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/68/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 392,77 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 18.11.2010 hoci konanie začalo 19.4.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 213 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný K. H., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 03.08.2011, súd uznesením XXEr/XXXX/XXXX zo dňa 22.08.2011 právoplatným 13.09.2011 žiadosť v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že spotrebiteľská zmluva obsahovala neplatnú rozhodcovskú doložku a preto nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Ak si rozhodca z takejto doložky odvodil právomoc a vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané oprávnenou osobou a preto súd žiadosť zamietol. Uznesením z 29.09.2011 právoplatným 20.10.2011 súd exekúciu zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v tejto veci. Súd rozhodol do 19 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/69/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 295,04 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 15. 11. 2010, konanie začalo 8.6. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 160 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinný A. H., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 16.07.2010, súd uznesením XEr/XXXX/XXXX zo dňa 24.09.2010 právoplatným 25.03.2011 žiadosť v celom rozsahu zamietol z dôvodu, neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 24.06.2011. Súd rozhodol do 70 dní. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v tejto veci. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd

prítom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/70/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 464,69 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 17.12. 2009, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 252 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/X/XXXX, povinná W. S., EX XXXXX/XXXX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 04.01.2010, súd vyzval exekútora o doloženie zmlúv, následne vyzval exekútor oprávneného dňa 11.03.2010, súd uznesením 9Er/2/2010 zo dňa 22.04.2010 právoplatným 21.09.2010 v spojení s uznesením KS Trenčín 8CoE/142/2010 z 29.07.2010 žiadosť v celom rozsahu zamietol z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu, oprávnený zostal nečinný a nepredložil súdu listiny aby mohol preskúmať či exekučný titul nezaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd žiadosť zamietol pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. Uznesením zo 04.10.2010 č. 9 Er/2/2010, právoplatným 27.10.2010 súd exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v tejto veci. Súd rozhodol do 108 dní. Skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé, rozhodné je doručenie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdu, podanie návrhu na začatie exekúcie súdnemu exekútorovi je z pohľadu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia bezvýznamné. Súd vyzýval oprávneného prostredníctvom súdneho exekútora /§ 40 Exekučného poriadku/ o doloženie úverovej zmluvy, ktorá bola nevyhnutne potrebné pre posúdenie platnosti exekučného titulu v danej veci. Následne rozhodol. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť, keď vychádzal len z obsahu rozhodcovského rozsudku a na stranách svojho rozhodnutia podrobne uviedol v čom vidí vady exekučného titulu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne, pretože toto z exekučného spisu vôbec nevyplýva. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v neposkytnutí súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. I keby dĺžka konania súdu o žiadosti o udelenie poverenia vykazovala znaky prieťahov v konaní, predovšetkým v dobe od doručenia žiadosti do prvého úkonu súdu, navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti so skorším rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/81/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 685,97 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 16.8.2010, hoci konanie začalo 9.8.2009, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 372 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinná X. B., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 03.08.2011, súd uznesením č. XEr/XXXX/XXXX z 25.08.2011 právoplatným 08.12.2011 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Uznesením z 08.02.2012 súd exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd rozhodol do 22 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd prítom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a

podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/88/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 357,74 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 30.1.2011, konanie začalo 20.7.2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 194 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná N. A., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 10.09.2010, súd uznesením z 11.11.2010 právoplatným 29.11.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 27.04.2011, právoplatným 20.05.2011. Súd oboznámil v Spr registri evidovanú sťažnosť z 20.12.2010 v Spr 1443/2010 - súčasť hromadnej sťažnosti na prietahy v konaní, odpoveď vedená pod Spr 1333/10. Sťažnosť bola uzavretá ako neopodstatnená. Súd rozhodol do 62 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/92/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 678,59 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 13.8.2009, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 368 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná V. V., EX XXXX/XXXX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 25.09.2009, súd vyzval oprávneného prostredníctvom exekútora dňa 05.10.2009 o predloženie úverovej zmluvy, oprávnený reagoval žiadosťou o informáciu o stave konania 19.11.2009, súd uznesením z 22.02.2010 právoplatným 07.06.2010 v spojení s uznesením KS Trenčín XCoE/XXX/XXXX - 19 zo dňa 13.05.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v celosti zamietol z dôvodu, že oprávnený zostal nečinný a nepredložil potrebné listiny a súd preto nemohol preskúmať exekučný titul - či zaväzuje na plnenie uvedené v § 45 ods. 1 písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 28.04.2011, právoplatným 24.05.2011. V Spr nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 150 dní. Skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé, rozhodné je doručenie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdu, podanie návrhu na začatie exekúcie súdnemu exekútorovi je z pohľadu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia bezvýznamné. Súd vyzýval oprávneného prostredníctvom súdneho exekútora /§ 40 Exekučného poriadku/ o doloženie úverovej zmluvy, ktorá bola nevyhnutne potrebná pre posúdenie platnosti exekučného titulu v danej veci. Následne rozhodol. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť, keď

vychádzal len z obsahu rozhodcovského rozsudku a na stranách svojho rozhodnutia podrobne uviedol v čom vidí vady exekučného titulu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne, pretože toto z exekučného spisu vôbec nevyplýva. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v neposkytnutí súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. I keby dĺžka konania súdu o žiadosti o udelenie poverenia vykazovala znaky prietahov v konaní, predovšetkým v dobe od doručenia žiadosti do prvého úkonu súdu, navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti so skorším rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/96/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 355,89 eur, z dôvodu, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 30.1.2011, konanie začalo 21.7.2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 193 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná I. S., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 10.09.2010, súd uznesením z 08.11.2010 právoplatným 08.07.2011 v spojení s uznesením KS Trenčín 8 CoE/129/2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v celosti zamietol z dôvodu, neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1, 2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 24.10.2011 právoplatným 03.11.2011. V spise Spr 1476/2010 je evidovaná sťažnosť na prietahy v konaní vedenej pod Spr 1333/10. Odpovedané na ňu bolo dňa 17.12.2010, sťažnosť bola neopodstatnená. Súd rozhodol do 59 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/98/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 770,79 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16.8.2010, konanie začalo 24.6.2009, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 418 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX povinná Q. M., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 24.07.2009, súd vyzval 31.07.2009 exekútora na predloženie zmluvy o úvere, oprávnený 19.11.2009 žiadal správu o stave konania. Súd uznesením z 11.12.2009 právoplatným 24.05.2010 v spojení s uznesením KS Trenčín 16CoE/25/2010 z 30.04.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v celosti zamietol z dôvodu, že oprávnený zostal nečinný a nepredložil potrebné listiny a súd preto nemohol preskúmať exekučný titul - či zaväzuje na plnenie uvedené v § 45 ods. 1 písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 15.10.2010, právoplatným 06.11.2010. V Spri registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 140 dní. Skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé, rozhodné je doručenie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdu, podanie návrhu na začatie exekúcie súdnemu exekútorovi je z pohľadu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia bezvýznamné. Súd vyzýval oprávneného prostredníctvom súdneho exekútora /§ 40 Exekučného poriadku/ o doloženie úverovej zmluvy, ktorá bola nevyhnutne potrebná pre posúdenie platnosti exekučného titulu v danej veci. Následne rozhodol. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností

nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť, keď vychádzal len z obsahu rozhodcovského rozsudku a na stranách svojho rozhodnutia podrobne uviedol v čom vidí vady exekučného titulu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne, pretože toto z exekučného spisu vôbec nevyplýva. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v neposkytnutí súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. I keby dĺžka konania súdu o žiadosti o udelenie poverenia vykazovala znaky prietahov v konaní, predovšetkým v dobe od doručenia žiadosti do prvého úkonu súdu, navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti so skorším rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/103/2012,, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 359,58 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 30.1.2011, konanie začalo 19.7. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 195 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinný W. N., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 23.09.2010, súd uznesením z 15.11.2010 právoplatným 31.12.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v celosti zamietol z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 03.06.2011 právoplatným 24.06.2011. Oboznámil sa spis Spr.1502/2010 sťažnosť na prietahy v konaní, odpoveď zaslaná 17.12.2010 vedená pod Spr 1333/10. Sťažnosť bola predsedníčkou súdu vyhodnotená ako neopodstatnená. Súd rozhodol do 53 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/110/2012 , ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 328,23 eur, z dôvodu, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 18.11.2010, konanie začalo 24.5. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 178 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný W. S., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 16.07.2010, súd uznesením z 08.09.2010 právoplatným 09.04.2011 v spojení s uznesením KS Trenčín 17 CoE/35/2011 z 10.03.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v celosti zamietol z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako

neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 01.08.2011 právoplatným 24.08.2011. Oboznámil sa spis 9C/110/2012 a v spise Spr 1041/2010 evidovaná sťažnosť na prieťahy, sprievodný list + zaručený podpis - založené v Spr 1016/10, dané na vyjadrenie JUDr. Kiššovej dňa 6.9.2010, odpoveď na sťažnosť odoslaná 4.10.2010 - hromadne sa týka Spr 1016/10 až Spr 1063/10, sťažnosť uzavretá predsedníčkou ako neopodstatnená. Súd rozhodol do 54 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla. K návrhu pôvodne podanému pod 9C/113/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 320,86 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 7.1.2012, hoci konanie začalo 14.7.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 174 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný B. I., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 07.09.2011, súd uznesením z 28.11.2011 právoplatným 17.01.2012 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v celosti zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v úverovej zmluve. V Spr nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd rozhodol do 82 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/114/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 468,38 eur, z dôvodu, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 18.11.2010, konanie začalo 9.3.2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 254 dní, návrh súvisí so spisom Okresného súdu Prievidza 16Er/1116/2010, povinný Ivan Kohút, EX 1982/10, ktorý nebolo možné pripojiť z dôvodu podaného odvolania. Z registra tunajšieho súdu sa zisťuje a pripájajú sa súvisiace listiny a rozhodnutia:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 26.04.2010, súd rozhodol uznesením XXEr/XXXX/XXXX zo dňa 07.09.2010 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol, z dôvodu neplatného zmluvného dojednaní v zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Uznesenie bolo rozhodnutím Krajského súdu Trenčín z 18.9.2013 zrušené a vec bola vrátená Okresnému súdu Prievidza vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie z dôvodu že povinný zomrel a v konaní nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. Tiež súd oboznámil spis Spr 1042/2010, v ktorom je evidovaná sťažnosť na prieťahy, sprievodný list + zaručený podpis - založené v Spr 1016/10, dané na vyjadrenie JUDr. Kiššovej dňa 6.9.2010, odpoveď na sťažnosť odoslaná 4.10.2010 - hromadne sa týka Spr 1016/10 až Spr 1063/10, sťažnosť uzavretá predsedníčkou ako neopodstatnená. Súd v tejto veci rozhodol do 134 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil

škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/116/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 693,34 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 5.8.2009, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 376 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza 16 Er/XXXX/XXXX, povinný M. I., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 16.09.2009, súd zaslal exekútorovi a oprávnenému výzvy na zaslanie úverových zmlúv dňa 11.11.2009, oprávnený 19.11.2009 žiadal informáciu o stave konania a 04.12.2009 oznámil súdu, že žiadané zmluvy nepredloží, preto súd uznesením z 18.02.2010 právoplatným 18.06.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že nemohol posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi (argumentácia ako vyššie). Súd exekučné konanie zastavil uznesením dňa 06.08.2010 právoplatným 13.09.2010. Súd rozhodol do 155 dní. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé, rozhodné je doručenie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdu, podanie návrhu na začatie exekúcie súdnemu exekútorovi je z pohľadu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia bezvýznamné. Súd vyzýval oprávneného prostredníctvom súdneho exekútora /§ 40 Exekučného poriadku/ o doloženie úverovej zmluvy, ktorá bola nevyhnutne potrebné pre posúdenie platnosti exekučného titulu v danej veci. Následne rozhodol. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť, keď vychádzal len z obsahu rozhodcovského rozsudku a na stranách svojho rozhodnutia podrobne uviedol v čom vidí vady exekučného titulu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne, pretože toto z exekučného spisu vôbec nevyplýva. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, zavinení zastavenia exekučného konania na strane navrhovateľa, v neposkytnutí súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. I keby dĺžka konania súdu o žiadosti o udelenie poverenia vykazovala znaky prietahov v konaní, predovšetkým v dobe od doručenia žiadosti do prvého úkonu súdu, navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti so skorším rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/119/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 770,79 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 24.6.2009, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 418 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná K. I., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 24.07.2009, súd 05.08.2009 vyzval exekútora o zaslanie úverovej zmluvy, 25.08.2009 exekútor vyzval oprávneného o predloženie zmlúv, ktorý ich však súdu nedoručil, súd uznesením z 29.10.2009 právoplatným v spojení s uznesením KS Trenčín 8CoE/3/2010 zo 06.05.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu že oprávnený zostal nečinný a súd nemohol posúdiť obsah exekučného titulu z hľadiska § 45 ods. 1 písm. c/ Zákona 244/2002 Z.z. Súd exekučné konanie zastavil uznesením dňa 21.06.2010 právoplatným 20.07.2010. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 97 dní. Skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé, rozhodné je doručenie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdu, podanie návrhu na začatie exekúcie súdnemu exekútorovi je z pohľadu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia bezvýznamné. Súd vyzýval oprávneného prostredníctvom súdneho exekútora /§ 40 Exekučného poriadku/ o doloženie úverovej zmluvy, ktorá bola nevyhnutne potrebné pre posúdenie platnosti exekučného titulu v danej veci. Následne rozhodol. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym

exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť, keď vychádzal len z obsahu rozhodcovského rozsudku a na stranách svojho rozhodnutia podrobne uviedol v čom vidí vady exekučného titulu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne, pretože toto z exekučného spisu vôbec nevyplýva. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, zavinení zastavenia exekučného konania na strane navrhovateľa, v neposkytnutí súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. I keby dĺžka konania súdu o žiadosti o udelenie poverenia vykazovala znaky prietahov v konaní, predovšetkým v dobe od doručenia žiadosti do prvého úkonu súdu, navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti so skorším rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/121/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 567,95 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 20.4.2012, hoci konanie začalo 17.6.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 308 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný T. L., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 15.08.2011, súd vyzval oprávneného na predloženie rozhodcovskej zmluvy, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, zmluvy o úvere. Oprávnený 20.12.2011 predložil požadovanú zmluvu, súd uznesením z 28.03.2012 právoplatným 26.04.2012 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. Súd exekučné konanie zastavil uznesením dňa 14.06.2012 právoplatným 20.06.2012. V spise Spr 376/2012 je evidovaná sťažnosť na prietahy z 19.3.2012, dané na vyjadrenie VSÚ Mgr. Beňadikovi dňa 21.03.2012, predseda súdu zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola podaná 15.8.2011, pričom exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok. Za účelom posúdenia platnosti a prijateľnosti rozhodcovskej doložky vyzval súd dňa 18.11.2011 oprávneného na predloženie rozhodcovskej zmluvy oprávňujúcej rozhodcovský súd na vydanie exekučného titulu. Napriek tomu, že výzva bola advokátovi oprávneného doručená dňa 5.12.2011, k predloženiu rozhodcovskej zmluvy nedošlo. Napriek nečinnosti oprávneného súd dňa 28.3.2012 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z uvedeného je zrejmé, že vo veci boli spôsobené prietahy zo strany súdu, čo bolo spôsobené zaťaženosťou exekučného oddelenia a snahou prednostne vybavovať veci, v ktorých je súd viazaný lehotami podľa Exekučného poriadku. Na strane druhej nevydanie rozhodnutia bolo ovplyvnené aj nečinnosťou oprávneného. Na spôsobené prietahy v konaní bol upozornený vyšší súdny úradník, ktorý vo veci rozhodol. Súd rozhodol do 226 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť, keď vychádzal len z obsahu rozhodcovského rozsudku a na stranách svojho rozhodnutia podrobne uviedol v čom vidí vady exekučného titulu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne, pretože toto z exekučného spisu vôbec nevyplýva. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v neposkytnutí súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. I keby dĺžka konania súdu o žiadosti o udelenie poverenia vykazovala znaky prietahov v konaní, predovšetkým v dobe od doručenia žiadosti do prvého úkonu súdu, navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti so skorším rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/130/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 761,57 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 19.3.2012, hoci konanie začalo 31.1.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 413 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXX/XXXX, povinný X. S., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 24.02.2011, súd uznesením z 28.03.2011 právoplatným v spojení s uznesením KS Trenčín 17 CoE/325/2011 zo dňa 21.09.2011

žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve, uznesením z 20.08.2012 právoplatným 11.09.2012 súd exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 32 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/132/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 260 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 26.1.2011, konanie začalo 7.9. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 141 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinná H. S., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 26.11.2010, súd uznesením z 08.12.2010 právoplatným 21.01.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 02.06.2011 právoplatným 07.07.2011. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 12 dní. Rozhodol teda z hľadiska tvrdení navrhovateľa včas. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by týmto rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/133/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 282,13 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 16.8.2010, hoci konanie začalo 16.3.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 153 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinná W. H., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 03.08.2011, súd uznesením z 25.08.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve a uznesením 17.10.2011 exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 22 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup

pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/134/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 355,89 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 30.1.2011, konanie začalo 21.7. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 193 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná B. H., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 10.09.2010, súd uznesením z 22.10.2010 právoplatným 23.03.2011 v spojení s uznesením KS Trenčín 19CoE/108/2011 z 24.02.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 28.04.2011 právoplatným 04.05.2011. Bolo zistené, že v spise Spr 1477/2010 je evidovaná sťažnosť na prietahy v konaní, odpoveď vedená pod Spr 1333/10. Odpovedané dňa 17.12.2010, sťažnosť bola uzavretá ako neopodstatnená. Súd rozhodol do 42 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/140/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 564,26 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie pri tom začalo 14.10.2009, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 381 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný B. T., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 04.11.2009, súd uznesením z 22.02.2010 právoplatným 01.06.2010 v spojení s uznesením KS Trenčín 4CoE/146/2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu nečinnosti oprávneného, ktorý nereagoval na výzvu súdu z 11.11.2009 na doručenie zmluvy o úvere s jej neoddeliteľnými prílohami, oprávnený odmietol 24.11.2009 tieto zmluvy predložiť. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v konaní. Súd rozhodol do 110 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé, rozhodné je doručenie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdu, podanie návrhu na začatie exekúcie súdnemu exekútorovi je z pohľadu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia bezvýznamné. Súd vyzýval oprávneného prostredníctvom súdneho exekútora /§ 40 Exekučného poriadku/ o doloženie úverovej zmluvy, ktorá bola nevyhnutne potrebné pre posúdenie platnosti exekučného titulu v danej veci. Následne rozhodol. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť, keď vychádzal len z obsahu rozhodcovského rozsudku a na stranách svojho rozhodnutia podrobne uviedol v čom vidí vady exekučného titulu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne, pretože toto z exekučného spisu vôbec nevyplýva. Súd dospel k záveru, že v

postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, zavinení zastavenia exekučného konania na strane navrhovateľa, v neposkytnutí súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. I keby dĺžka konania súdu o žiadosti o udelenie poverenia vykazovala znaky prieťahov v konaní, predovšetkým v dobe od doručenia žiadosti do prvého úkonu súdu, navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti so skorším rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/143/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 366,96 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 30.1.2011, konanie začalo 15.7. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 199 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný M. C., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 09.09.2010, súd uznesením z 22.10.2010 právoplatným 28.03.2011 v spojení s uznesením KS Trenčín 8CoE/34/2011 z 28.02.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatného zmluvného dojednania - dohody o vyplnení zmenky (argumentácia vyššie). Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 28.04.2011 právoplatným 04.05.2011. V spise Spr 1458/2010 a Spr 1333/2010, je evidovaná ako súčasť hromadnej sťažnosti na prieťahy sťažnosť, odpoveď je vedená pod Spr 1333/10. Odpovedané bolo dňa 17.12.2010, sťažnosť bola neopodstatnená. Súd rozhodol do 43 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/150/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 451,78 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 18.11.2010, hoci konanie začalo 18.3.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 245 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinná B. B., EX XXXX/XX, z ktorého súd zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 03.08.2011, súd uznesením z 12.09.2011 právoplatným 05.10.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. Súd uznesením z 17.10.2011 právoplatným 08.11.2011 exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 40 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd nemohol vydať poverenie, musel skúmať exekučný titul. Súd pritom podrobne v rozhodnutí uviedol v čom konkrétne vidí nezákonnosť exekučného titulu, poukázal na príslušnú právnu úpravu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne. V postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/151/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 385 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 12.5.2010, rozhodnutím o poverení s omeškaním viac ako 7 mesiacov, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný D. A., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 27.11.2009, súd vyzval exekútora o zaslanie úverovej zmluvy 23.2.2010, exekútor reagoval prípisom zo 16.3.2010 tak, že o ne požiadal oprávneného, súd vydal poverenie 12.05.2010, súd zmluvy urgoval 11.9.2012, exekútor na to reagoval prípisom z 1.10.2012 v ktorom vyslovil nesúhlas s postupom súdu, ktorý ho žiadal o súčinnosť, dňa 07.09.2012 súd vyzval exekútora o predloženie zmluvy o úvere s neoddeliteľnými

súčasťami, oprávnený doručil 8.10.2012 zmluvu o úvere, exekútor podal podnet na zastavenie exekúcie 26.6.2013 z dôvodu že dedičské konanie bolo zastavené podľa § 175 h O.s.p. a dňa 15.08.2013 súd žiadal príbuzného povinného o oznámenie adresy dediča. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 166 dní. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Až keď oprávnený teda poskytol súdu základnú súčinnosť, mohol súd skúmať exekučný titul. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne, pretože toto z exekučného spisu vôbec nevyplýva. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, v neposkytnutí súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. I keby dĺžka konania súdu o žiadosti o udelenie poverenia vykazovala znaky prieťahov v konaní, predovšetkým v dobe od doručenia žiadosti do prvého úkonu súdu, navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti so skorším rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/154/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 726,54 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 18.7.2009 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 394 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinná U. O., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 26.08.2009, súd vyzval 14.09.2009 exekútora o doručenie zmluvy o úvere, oprávnený žiadal 19.11.2009 informáciu o stave konania, súd uznesením z 10.12.2009 právoplatným 14.04.2010 v spojení s uznesením KS Trenčín 4CoE/53/2010 z 26.02.2010 žiadost' súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu nečinnosti oprávneného (argumentácia vyššie), tento nepredložil požadované listiny. Súd uznesením z 18.05.2010 právoplatným 09.06.2010 exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 106 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé, rozhodné je doručenie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdu, podanie návrhu na začatie exekúcie súdnemu exekútorovi je z pohľadu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia bezvýznamné. Súd vyzýval oprávneného prostredníctvom súdneho exekútora /§ 40 Exekučného poriadku/ o doloženie úverovej zmluvy, ktorá bola nevyhnutne potrebné pre posúdenie platnosti exekučného titulu v danej veci. Následne rozhodol. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť, keď vychádzal len z obsahu rozhodcovského rozsudku a na stranách svojho rozhodnutia podrobne uviedol v čom vidí vady exekučného titulu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne, pretože toto z exekučného spisu vôbec nevyplýva. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, zavinení zastavenia exekučného konania na strane navrhovateľa, v neposkytnutí súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. I keby dĺžka konania súdu o žiadosti o udelenie poverenia vykazovala znaky prieťahov v konaní, predovšetkým v dobe od doručenia žiadosti do prvého úkonu súdu, navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti so skorším rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/155/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 540,29 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 27.10.2009, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 293 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinný Q. O., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 24.11.2009, súd výzvou zo 17.12.2009 vyzval exekútora o predloženie zmluvy o úvere, súdny exekútor v prípise zo 14.01.2010 oznámil súdu, že zmluvu o úvere nepredloží, súd uznesením z 19.02.2010 právoplatným 24.05.2010 v spojení s uznesením KS Trenčín 5CoE/179/2010 žiadost' súdneho exekútora o udelenie poverenia

na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že oprávnený bol nečinný. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 05.08.2010 právoplatným 28.08.2010. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 87 dní. Skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé, rozhodné je doručenie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdu, podanie návrhu na začatie exekúcie súdnemu exekútorovi je z pohľadu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia bezvýznamné. Súd vyzýval oprávneného prostredníctvom súdneho exekútora /§ 40 Exekučného poriadku/ o doloženie úverovej zmluvy, ktorá bola nevyhnutne potrebné pre posúdenie platnosti exekučného titulu v danej veci. Následne rozhodol. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti súd musel zistiť, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť, keď vychádzal len z obsahu rozhodcovského rozsudku a na stranách svojho rozhodnutia podrobne uviedol v čom vidí vady exekučného titulu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne, pretože toto z exekučného spisu vôbec nevyplýva. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, zavinení zastavenia exekučného konania na strane navrhovateľa, v neposkytnutí súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. I keby dĺžka konania súdu o žiadosti o udelenie poverenia vykazovala znaky prieťahov v konaní, predovšetkým v dobe od doručenia žiadosti do prvého úkonu súdu, navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti so skorším rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/156/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 330 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 27.1.2009, rozhodnutím o poverení s omeškaním viac ako 6 mesiacov, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XX/XXXX, povinná Q. R., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 14.01.2009, súd poveril exekútora 27.01.2009, výzvou z 02.06.2009 súd vyzval exekútora o doručenie spotrebiteľskej zmluvy. Tiež požiadal o zaslanie zmluvy Stály rozhodcovský súd Bratislava, do konania vstúpil 10.11.2009 vedľajší účastník Asociácia užívateľov služieb, ktorý požiadal 10.11.2009 o zastavenie exekúcie, resp. povolenie exekúcie. Súd povolil odklad exekúcie uznesením z 25.02.2010, ktoré bolo zrušené sudcom uznesením z 02.05.2012, právoplatným 18.02.2013, súd nepripustil vstup vedľajšieho účastníka uznesením z 02.05.2012, Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 06.02.2013 zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania a zamietol odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu z 02.05.2012. Exekučné konanie nie je skončené. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol o poverení do 13 dní, teda v zákonnej lehote. Súd teda postupoval správne a s osobitnou rýchlosťou. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že v postupe súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Navrhovateľ nakoniec nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s takýmto rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla. Jeho tvrdenia o majetkovej škode a nemajetkovej ujme, resp. strate možnosti zaobstarat' si iný exekučný titul považuje súd len za účelové a ničím nepodložené tvrdenia.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/159/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 330 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 23.1.2009, rozhodnutím o poverení s omeškaním viac ako 6 mesiacov, súvisiaci Er spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XX/XXXX, povinná B. N., EX XXXXX/XX nebolo možné pripojiť z dôvodu odvolania.

Zo súdneho registra bolo pripojené uznesenie 16 Er XX/XXXX z 25.9.2012, z ktorého za zisťuje, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 9.1.2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 23.1.2009. Z uznesenia 16 Er 26/2009-24 a 16 Er 26/2009-59 z registra tunajšieho súdu vyplýva, že súd uznesením z 15.8.2012 nepripustil vstup vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu finančného spotrebiteľa OFS Petzwalova 12, Nitra. Z uznesenia vyplýva, že oprávnený sa návrhom spísaným do zápisnice 6.12.2008 domáhal proti povinnej vykonania exekúcie o vymoženie istiny 629,36 eur. Podkladom exekúcie bol rozsudok rozhodcovského súdu. Súd ďalej uznesením z 25.9.2012 exekúciu zastavil po využití oprávnenia vyplývajúceho z § 58 ods. 1 EP. Súd preskúmal pripojenú spotrebiteľskú zmluvu a zistil v nej neplatnú rozhodcovskú doložku na základe

ktorej teda nemôže byť rozhodcovský rozsudok spôsobilým exekučným titulom. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v konaní. Súd rozhodol o poverení do 14 dní. Skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé a postupom súdu mu teda nemohla vzniknúť tvrdená majetková škoda ani nemajetková ujma.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/162/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 385 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 12.11.2008, rozhodnutím o poverení s omeškaním viac ako 7 mesiacov, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinná Q. R., EX XXXX/XXXX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 06.11.2008, súd vydal poverenie 12.11.2008, následne v máji 2009 vyžiadal úverovú zmluvu, do konania vstúpil vedľajší účastník, exekútor vrátil poverenie na vykonanie exekúcie 14.01.2010 z dôvodu vymozenia pohľadávky. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v konaní. Súd vydal poverenie do 6 dní. Skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé a postupom súdu mu teda nemohla vzniknúť tvrdená majetková škoda ani nemajetková ujma.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/163/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 717,32 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 23.7.2009, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 389 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinný D. J., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 26.08.2009, súd vyzval exekútora o zaslanie úverovej zmluvy s jej neoddeliteľnými súčasťami, 19.11.2009 oprávnený žiadal správu o konaní, podaním z 02.12.2009 exekútor oznámil, že zmluvu nepredloží, to isté oznámil oprávnený 04.12.2009, súd uznesením z 15.02.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu nečinnosti oprávneného. Uznesením z 02.09.2010 právoplatným 24.11.2010 súd exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v konaní. Súd rozhodol do 173 dní. Skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé, rozhodné je doručenie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdu, podanie návrhu na začatie exekúcie súdnemu exekútorovi je z pohľadu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia bezvýznamné. Súd vyzýval oprávneného prostredníctvom súdneho exekútora /§ 40 Exekučného poriadku/ o doloženie úverovej zmluvy, ktorá bola nevyhnutne potrebné pre posúdenie platnosti exekučného titulu v danej veci. Následne rozhodol. Vychádzajúc z týchto skutkových okolností nemožno v postupe súdu vidieť nesprávny úradný postup. Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť, keď vychádzal len z obsahu rozhodcovského rozsudku a na stranách svojho rozhodnutia podrobne uviedol v čom vidí vady exekučného titulu. Navrhovateľ nepreukázal, že by prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu vecných výdavkov a nákladov na správu pohľadávky, výdavkov na urgencie, publikačné výdaje, poštovné a podobne, pretože toto z exekučného spisu vôbec nevyplýva. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na navrhovateľom predkladaný exekučný titul v exekučnom konaní, zavinení zastavenia exekučného konania na strane navrhovateľa, v neposkytnutí súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. I keby dĺžka konania súdu o žiadosti o udelenie poverenia vykazovala znaky prietahov v konaní, predovšetkým v dobe od doručenia žiadosti do prvého úkonu súdu, navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti so skorším rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

Vo veciach, v ktorých navrhovateľ žiadal náhradu škody vo výške časti nevyvymoženej istiny v exekučnom konaní súd zistil:

V návrhu pôvodne podanom pod spisovou značkou 9C/41/2012 sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 1471,23 a nemajetkovej ujmy vo výške 294,25 euro z dôvodu, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 18. 11. 2010 hoci konanie začalo 28.4.2010 rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 204 dní. Zo spisu Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinná H. D., EX XXXXX/XXXX, súd zistil:

Návrh bol podaný 03.08.2011, súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia uznesením XEr/XXXX/XXXX z 25.08.2011 právoplatným 20.09.2011 tak, že zamietol žiadosť o udelenie poverenia z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. Ak si rozhodca z tejto neplatnej doložky odvodil svoju právomoc a vydal na základe nej exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať

za rozhodnutie vydané oprávnenou osobou. Toto spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie na podklade ktorého by mohla byť vedená exekúcia a súd preto žiadosť exekútora o udelenie poverenia v celosti zamietol. Tejto veci v Spr registri neboli zistené sťažnosti na prietahy. Súd vo veci rozhodol do 21 dní. V prípade keď zistil súd nesúlady exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyhnutnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/46/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 4626,86 euro a nemajetkovej ujmy 925,37 eura z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 26. 6. 2009, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 416 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/X9, povinný R. Y., EX 4594/09, z ktorého zistil :

Žiadosť o udelenie poverenia doručená súdu 24.07.2009, súd zaslal 31.07.2009 exekútorovi výzvu na predloženie zmluvy o úvere, dňa 19.11.2009 žiadala oprávnená o informáciu o stave konania, príslušnú listinu oprávnená strana nepredložila. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemohol preskúmať exekučný titul z hľadiska, či zaväzuje na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, zamietol žiadosť o udelenie poverenia v celom rozsahu a to uznesením XEr/XXXX/XXXX z 11.12.2009 právoplatným 20.07.2010 v spojení s uznesením KS Trenčín 28 CoE/123/2010 z 31.05.2010. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd teda vydal rozhodnutie v lehote do 5 mesiacov, potom ako neúspešne žiadal exekútora a oprávneného o súčinnosť. V prípade keď zistil súd nesúlady exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyhnutnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/50/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 1765,78 eur a nemajetkovej ujmy 353,16 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 17.12.2009, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 242 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XX/XXXX, povinná C. R., EX XXXXX/XXXX, z ktorého zistil :

Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu 11.01.2010, súd rozhodol uznesením o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia z 10.05.2010, právoplatným 22.09.2010 v spojení s uznesením KS Trenčín 6 CoE/290/2010 z dôvodu, že oprávnený nereagoval na výzvy súdu zo dňa 09.03.2010, 23.02.2010 a nepredložil listiny na základe ktorých by si súd mohol posúdiť, či exekučný titul nezaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi a teda žiadosť zamietol pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do štyroch mesiacov. Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na neposkytnutie súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre

účely citovaného zákona. I keby dĺžka konania súdu o žiadosti o udelenie poverenia vykazovala znaky prietahov v konaní, predovšetkým v dobe od doručenia žiadosti do prvého úkonu súdu, navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s takýmto rozhodnutím o zamietnutí žiadosti vznikla.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/64/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 2280,95 eur a nemajetkovej ujmy 456,19 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 17.12. 2009, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 242 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XX/XXXX, povinná N. R., EX XXXXX/XX, z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 11.01.2010, súd výzvou z 18.02.2010 vyzval exekútora na predloženie úverovej zmluvy, exekútor tieto zmluvy nepredložil k čomu sa vyjadril dňa 04.03.2010. Súd rozhodol tak, že uznesením zo 29.03.2010 právoplatným 04.11.2010 v spojení s uznesením KS Trenčín 8CoE/117/2010 v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že oprávnený bol nečinný a nepredložil listiny, ktorými by mohol preukázať, že je exekučný titul v súlade s § 45 ods. 1 písm. c/ Zákona 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Spoločnosť Pohotovosť reagovala na výzvu dňa 23.04.2010 s tým, že odmietla predložiť zmluvu o úvere. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v tejto veci. Súd rozhodol do 77 dní. Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na neposkytnutie súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/66/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 5593,07 eur a nemajetkovej ujmy 1118,61 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 16.8.2010 hoci konanie začalo 18.7.2009, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 394 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná X. S., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 03.08.2011, súd uznesením z 11.08.2011 právoplatným 22.11.2012 v spojení s uznesením KS Trenčín 4CoE/559/2011 z 28.09.2012 žiadosť exekútora o udelenie poverenia v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 10.12.2012 právoplatným 16.01.2013. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v tejto veci. Súd rozhodol do 8 dní. Teda súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/71/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 3916,74 eur a nemajetkovej ujmy 783,35 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 18. 11. 2010, konanie začalo 24.5. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 178 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný W. S., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 16.07.2010, súd rozhodol uznesením z 08.09.2010 č. XXEr/XXXX/XXXX právoplatným 09.04.2011 v spojení s uznesením KS Trenčín č. 17 CoE/35/2011 z 10.03.2011 tak, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5

Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 01.08.2011, právoplatným 24.08.2011. V Spr registri bolo zistené podanie sťažnosti v Spr. 1041/2010 elektronické podanie sťažnosti na prietahy, sprievodný list + zaručený podpis - založené v Spr 1016/10, dané na vyjadrenie JUDr. Kiššovej dňa 6.9.2010, odpoveď na sťažnosť odoslaná 4.10.2010 - hromadne sa týka Spr 1016/10 až Spr 1063/10, založená aj s doručenkou pri Spr 1016/10, sťažnosť neopodstanená. Súd rozhodol do 54 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/72/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 665,78 eur a nemajetkovej ujmy 133,16 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 5.8. 2009, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 376 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinný C. S., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 16.09.2009, súd výzvou z 28.09.2009 vyzval exekútora na doloženie zmluvy o úvere. Dňa 19.11.2009 oprávnený žiadal informáciu o stave konania v tejto veci, súd výzvou z 25.11.2009 opätovne žiadal predložiť zmluvu o úvere. Exekútor reagoval podaním z 10.12.2009 tak, že je toho názoru, že ďalšie doklady na účely exekučného konania nie je potrebné predložiť, keďže spis obsahuje rozhodcovský rozsudok. Súd uznesením z 15.12.2009 č. 9Er/1786/2009 právoplatný 21.04.2010 v spojení s uznesením KS Trenčín 10CoE/74/2010 z 25.03.2010 žiadosť o udelenie poverenia v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemohol posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, teda pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní žiadosť zamietol. Uznesením zo 07.07.2010 právoplatným 20.08.2010 exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 90 dní. . Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na neposkytnutie súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/73/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 2233,36 eur a nemajetkovej ujmy 446,67 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 26. 1. 2011, konanie začalo 3.8. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 176 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinná W. J., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 14.10.2010, súd rozhodol uznesením XEr/XXXX/XXXX z 30.11.2010 právoplatný 21.12.2010 o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok zaväzoval účastníka konania na plnenie v rozpore so zákonom - na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky (argumentácia tak, ako vyššie). Uznesením zo 02.06.2011 právoplatným 24.06.2011 exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 47 dní.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/74/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 1606,19 eur a nemajetkovej ujmy 321,24 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 14.10.2009, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 306 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný B. T., EX XXXXX/XXXX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 4.11.2009, súd vyzval exekútora 11.11.2009 o zaslanie zmlúv o úvere, exekútor reagoval prípisom dňa 02.12.2009 s tým, že oprávnený zmluvy nepredloží. Súd uznesením č. 16Er/2289/2009 z 22.02.2010 právoplatným 01.06.2010 v spojení s uznesením KS Trenčín č. 4CoE/146/2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu neposkytnutia súčinnosti oprávneným (argumentácia tak, ako vyššie). V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 110 dní. . Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na neposkytnutie súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/75/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 2982,63 eur a nemajetkovej ujmy 596,53 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 30. 1. 2011, konanie začalo 20.7. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 194 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza 16Er/2444/2010, povinná Janka Lenčešová, EX 10393/2010 z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 10.09.2010, súd uznesením z 05.11.2010 právoplatným 14.03.2011 v spojení s uznesením KS Trenčín 5 CoE/73/2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky. Uznesením z 21.10.2011, právoplatným 03.11.2011 súd exekučné konanie zastavil. V Spr registri bolo zistené v Spr 1470/2010 podanie sťažnosti na prietahy v konaní, vedenej pod Spr 1333/10. Odpovedané dňa 17.12.2010, sťažnosť uzavretá predsedníčkou ako neopodstatnená. Súd rozhodol do 56 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdým postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/76/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 4085,40 eur a nemajetkovej ujmy 817,08 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 13.7.2009, rozhodnutím o zamietnutí

žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 381 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná O. T., EX XXXX/XXXX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 16.09.2009, súd vyzval o zaslanie zmlúv o úvere 11.11.2009, exekútor reagoval prípisom dňa 26.11.2009 s tým, že oprávnený zmluvy nepredloží. Oprávnený dňa 19.11.2009 žiadal o informáciu o stave konania. Súd uznesením č. 16Er/1782/2009 z 19.02.2010 právoplatným 01.06.2010 v spojení s uznesením KS Trenčín č. 19CoE/134/2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu neposkytnutia súčinnosti oprávneným (argumentácia tak, ako vyššie). V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd rozhodol do 156 dní. . Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zmietnuť. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na neposkytnutie súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/78/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 3555,14 eur a nemajetkovej ujmy 711,03 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 18.11.2010, konanie začalo 9.3. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 254 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný Y. I., EX XXXX/XX , ktorý súd nemal k dispozícii pretože sa spis nachádzal na KS Trenčín, z dostupného uznesenia 16 Er XXXX/XXXX súd zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 26.04.2010, súd rozhodol uznesením XXEr/XXXX/XXXX zo dňa 07.09.2010 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol, z dôvodu neplatného zmluvného dojednanie v zmluve dohody o vyplnení zmenky. Uznesenie bolo rozhodnutím Krajského súdu Trenčín z 18.9.2013 zrušené a vec bola vrátená Okresnému súdu Prievidza vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie z dôvodu že povinný zomrel a v konaní nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. V Spr registri bolo zistené v Spr 1042/2010 podanie sťažnosti na prieťahy z 30.8.2010 na súd doručené 6.9.2010, sprievodný list + zaručený podpis - založené v Spr 1016/10, dané na vyjadrenie JUDr. Kiššovej dňa 6.9.2010, odpoveď na sťažnosť odoslaná 4.10.2010 - hromadne sa týka Spr 1016/10 až Spr 1063/10, založená aj s doručenkou pri Spr 1016/10, sťažnosť uzavretá predsedníčkou ako neopodstatnená. Súd vo veci rozhodol do 134 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/79/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 799,59 eur a nemajetkovej ujmy 159,92 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 23.5.2011, hoci konanie začalo 4.1.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 139 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXX/XXXX, povinný Q. B., EX XXX/XX, z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 26.01.2011, súd vyzval 09.02.2011 exekútora o zaslanie kompletnej zmluvy o úvere, na čo reagovala oprávnená spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. prípisom z 25.02.2011 tak, že túto zmluvu doručila a súd uznesením č. XXEr/XXX/XXXX zo 04.05.2011 právoplatným 12.07.2011 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie

exekúcie v celosti zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve a teda nedostatku právomoci rozhodcovského súdu konať a rozhodnúť. Uznesením z 12.07.2011 právoplatným 05.08.2011 súd exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd rozhodol do 98 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkolvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/80/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 1922,39 eur a nemajetkovej ujmy 384,48 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 18.11.2010, konanie začalo 17.3. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 246 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný I. B., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 12.05.2010, súd uznesením č. XXEr/XXXX/XXXX z 08.09.2010 právoplatným 09.02.2011 v spojení s uznesením KS Trenčín č. 5CoE/436/2010 zo dňa 22.12.2010 žiadost' exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že zmluvné dojednanie - dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (argumentácia ako vyššie). V Spr registri bolo zistené v Spr 1051/2010 elektronické podanie sťažnosti na prieťahy z 30.8.2010, sprievodný list + zaručený podpis - založené v Spr 1016/10, dané na vyjadrenie JUDr. Kiššovej dňa 6.9.2010, odpoveď na sťažnosť odoslaná 4.10.2010 - hromadne sa týka Spr 1016/10 až Spr 1063/10, založená aj s doručenkou pri Spr 1016/10 sťažnosť uzavretá predsedníčkou ako neopodstatnená. Súd rozhodol do 119 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkolvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/85/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 2762,86 eur a nemajetkovej ujmy 552,57 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 30.12.2009, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 229 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXX/XXXX, povinný D. A., EX XXXXX/XXXX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 20.01.2010 pre vymoženie 719,72 eur, súd uznesením č. 15Er/132/2010 z 29.03.2010 právoplatným 20.10.2010 v spojení s uznesením KS Trenčín 19CoE/245/2010 žiadost' o udelenie poverenia v celosti zamietol. Súd vyzval oprávneného prostredníctvom súdneho exekútora na predloženie zmluvy o úvere, ktorú oprávnený ani prostredníctvom nepripojil. Pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu súd žiadost' o udelenie poverenia v celom rozsahu zamietol. Toto uznesenie bolo zrušené rozhodnutím KS Trenčín z 19.08.2010 z dôvodu, že oprávnený doručil v odvolacom konaní zmluvu o úvere. Okresný súd potom uznesením z 18.11.2010 zamietol žiadost' súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti istiny a ostatného príslušenstva, z dôvodu že ho v časti považoval za rozporný s predpismi spotrebiteľského práva. Súd preto uzavrel, že zmluva bola v časti neplatná a dňa 23.11.2010 vydal poverenie na vymoženie istiny vo výške 255,56 eur exekútorovi JUDr. Krutému. Uznesenie z 18.11.2010 nadobudlo právoplatnosť 31.12.2010. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd rozhodol do 68 dní. . Po doručení žiadosti

súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zmietnuť. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na neposkytnutie súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/86/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 2135,16 eur a nemajetkovej ujmy 427,03 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 30.1.2011, konanie začalo 20.7. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 194 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná N. A., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 10.09.2010, súd uznesením z 11.11.2010 právoplatným 29.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 27.04.2011, právoplatným 20.05.2011. V Spr registri súd zistil podanú sťažnosť na prietahy v Spr 1443/10, ktorá bola vybavená Spr 1333/10 ako neopodstatnená predsedníčkou súdu. Súd rozhodol do 62 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/87/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 480,18 eur a nemajetkovej ujmy 96,04 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 2.3.2011, hoci konanie začalo 17.1.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 44 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXX/XXXX, povinný Q. A., EX XXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 09.02.2011, súd uznesením z 16.02.2011 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v zmluve o úvere. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 06.07.2011. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 7 dní. Teda súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu

vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevykonateľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniť zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/90/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 1697,10 eur a nemajetkovej ujmy 339,42 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 30.1.2011, konanie začalo 9.3. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 327 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza 9Er/1122/2010, povinný Pavol Parady, EX 1972/2010 z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 26.04.2010, súd výzvou z 10.09.2010 vyzval exekútora na doplnenie zmluvy o úvere - všeobecných zmluvných podmienok, ktorú oprávnený predložil 11.10.2010. Súd uznesením z 28.10.2010 právoplatným 20.11.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 13.05.2011, právoplatným 25.06.2011. Tiež oboznámil spis Spr 1020/2010 -elektronické podanie sťažnosti na prieťahy, sprievodný list + zaručený podpis - založené v Spr 1016/10, dané na vyjadrenie JUDr. Schromovej dňa 6.9.2010. Odpoveď na sťažnosť odoslaná 4.10.2010 - hromadne sa týka Spr 1016/10 až Spr 1063/10, založená aj s doručenkou pri Spr 1016/10. Sťažnosť predsedníčka súdu vyhodnotila ako nedôvodnú. Tiež je evidovaná sťažnosť v Spr 1483/2010-súčasť hromadnej sťažnosti na prieťahy v konaní vedenej pod Spr 1333/10, v ktorej bolo odpovedané dňa 17.12.2010, sťažnosť bola neopodstatnená. Súd rozhodol do 185 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevykonateľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniť zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/91/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 580,56 eur a nemajetkovej ujmy 116,11 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 24.7.2009, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 388 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný M. U., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 26.08.2009, súd vyzval exekútora 11.11.2009 o predloženie zmluvy o úvere s neoddeliteľnými súčasťami na čo reagoval oprávnený tak, že prípisom zo 04.12.2009 odmietol zmluvy predložiť. Súd uznesením z 15.02.2010 právoplatným 07.10.2010 v spojení s uznesením KS Trenčín XCoE/XXX/XXXX z 12.08.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že oprávnený zostal nečinný a nepredložil potrebné listiny a súd preto nemohol preskúmať exekučný titul - či zaväzuje na plnenie uvedené v § 45 ods. 1 písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 28.04.2011, právoplatným 24.05.2011. V Spr nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd rozhodol do 173 dní. Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť

o udelenie poverenia zmietnuť. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na neposkytnutie súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniť zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/94/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataja majetkovej škody 715,06 eur a nemajetkovej ujmy 143,01 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 26.8.2009, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 355 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná X. L., EX XXXX/XXXX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 14.10.2009, súd výzvou z 22.10.2009 vyzval oprávneného prostredníctvom exekútora na predloženie kompletnej zmluvy o úvere s jej neoddeliteľnými súčasťami, súdny exekútor požiadal 04.11.2009 oprávneného na predloženie zmluvy, oprávnený 19.11.2009 zisťoval stav konania, exekútor 30.11.2009 oznámil súdu, že mu nepredloží zmluvu o úvere. Súd uznesením z 18.02.2010 právoplatným 25.02.2010 v spojení s uznesením KS Trenčín 4 CoE/180/2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v celosti zamietol z dôvodu, že oprávnený zostal nečinný a nepredložil potrebné listiny a súd preto nemohol preskúmať exekučný titul - či zaväzuje na plnenie uvedené v § 45 ods. 1 písm. c/ Zákona č. 244/2002 Z.z. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 27.01.2011, právoplatným 18.02.2011. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 127 dní. Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zmietnuť. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na neposkytnutie súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniť zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/95/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataja majetkovej škody 1418,26 eur a nemajetkovej ujmy 283,65 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 30.1.2011, konanie začalo 5.8. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 178 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná Alojzia R., EX XXXXX/XXXX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 14.10.2010, súd uznesením z 08.11.2010 právoplatným 30.11.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v celosti zamietol z dôvodu, neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 21.07.2011 právoplatným 28.07.2011. V Spr nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 25 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec

ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/97/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 1375,13 eur a nemajetkovej ujmy 275,03 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 11.4.2011, hoci konanie začalo 14.12.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 118 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXX/XXXX povinná H. L., EX XXXXX/XXXX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 20.01.2011, súd uznesením zo 16.03.2011 právoplatným 31.10.2011 v spojení s uznesením KS Trenčín 2CoE/4/2011 z 21.09.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v celosti zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve (viď argumentácia vyššie). Súd uznesením zo 07.11.2011 právoplatným 30.11.2011 exekučné konanie zastavil. V Spr. registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 55 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/101/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 2166,17 eur a nemajetkovej ujmy 433,23 eur, z dôvodu, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 18.11.2010, konanie začalo 13.7. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 128 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná B. I., EX XXXX/XXXX, z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 13.08.2010, súd uznesením z 30.09.2010 právoplatným 12.02.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v celosti zamietol z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. (Oprávnený podal dovolanie, ktoré zobrať 19.01.2011 späť). Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 20.05.2011 právoplatným 01.07.2011. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 48 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s §

45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/102/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 4185,32 eur a nemajetkovej ujmy 837,06 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 18.11.2010, hoci konanie začalo 8.3.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 255 dní, súd oboznámil e spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná B. N., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 12.09.2011, súd uznesením z 26.09.2011 právoplatným 27.03.2012 v spojení s uznesením KS Trenčín 3CoE/14/2012 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v celosti zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v zmluve o úvere. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 12.04.2012 právoplatným 04.05.2012. V Spr nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd rozhodol do 14 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlady exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/109/2012 , ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 3367,04 eur a nemajetkovej ujmy 673,41 eur, z dôvodu, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 30.01.2011, konanie začalo 13.12. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 125 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný T. A., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 13.12.2010, súd uznesením z 22.12.2010 právoplatným 07.08.2011 v spojení s uznesením KS Trenčín 19 CoE/258/2011 z 31.05.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v celosti zamietol z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 26.08.2011 právoplatným 08.10.2011. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd rozhodol do 9 dní. Teda súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/117/2012 , ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 2995,20 eur a nemajetkovej ujmy 599,04 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 30.1.2011, konanie začalo 27.9. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 125 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný B. I., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 13.12.2010, súd uznesením z 22.12.2010 právoplatným 19.01.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v celosti zamietol z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s § 52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 28.01.2011 právoplatným 19.02.2011. V Spr nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd rozhodol do 9 dní. Teda súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/118/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 1876,15 eur a nemajetkovej ujmy 375,23 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 16.8.2010, hoci konanie začalo 17.3.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 152 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinný B. I., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 03.08.2011, súd uznesením z 12.09.2011 právoplatným 05.10.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. Súd exekučné konanie zastavil uznesením dňa 17.10.2011 právoplatným 08.11.2011. V Spr nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd rozhodol do 40 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/120/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 4044,00 eur a nemajetkovej ujmy 808,80 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 1.7.2011, hoci konanie začalo 7.4.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 85 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinný W. A., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 20.05.2011, súd uznesením z 03.06.2011 právoplatným 18.12.2011 v spojení s uznesením KS Trenčín 11CoE/5/2011 z 26.10.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy. Súd rozhodol do 14 dní. Teda súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou

praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/123/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 3435,90 eur a nemajetkovej ujmy 687,18 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 25.6.2012, hoci konanie začalo 3.5.2012, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 53 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinný M. U., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 11.06.2012, , súd uznesením z 13.06.2012 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 2 dní. Teda súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/124/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 5493,28 eur a nemajetkovej ujmy 1098,66 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 29.2.2012, hoci konanie začalo 6.6.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 268 dní, súvisiaci Er spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinný W. W., EX XXXX/XX nebolo možné pripojiť z dôvodu dovolania.

Zo súdneho registra súd zistil, že oprávnený navrhoval vykonať exekúciu 6.6.2011, dňa 5.8.2011 predložil súdu súdny exekútor JUDr.Krutý žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a exekučný titul - rozhodcovský rozsudok. Súd preskúmal k tomuto rozsudku pripojenú zmluvu o úvere a uznesením z 21.12.2011 žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 28.1.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín 19Coe 90/2012. Sťažnosť na prieťahy podaná nebola. Súd rozhodol do 198 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/125/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 206,15 eur a nemajetkovej ujmy 41,23 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 4.1.2012, hoci konanie začalo 14.7.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 174 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinná B. I., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 07.09.2011, súd uznesením z 28.11.2011 právoplatným 17.01.2012 rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 82 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou.

Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/126/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 4854,57 eur a nemajetkovej ujmy 970,91 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 24.5.2011, hoci konanie začalo 30.3. 2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 55 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinný D. N., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 21.04.2011, súd uznesením z 09.05.2011 právoplatným 01.06.2011 rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. Uznesením z 14.06.2011 právoplatným 05.07.2011 súd exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v konaní. Súd rozhodol do 18 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/127/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 2734,56 eur a nemajetkovej ujmy 546,91 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 6.9.2011, hoci konanie začalo 17.6.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 81 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinná Y. I., EX XXXXX/XXXX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 15.08.2011, súd uznesením z 17.08.2011 právoplatným 14.09.2011 rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v konaní. Súd rozhodol do 2 dní. Teda súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/128/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 1833,67 eur a nemajetkovej ujmy 366,73 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 23.5.2011, hoci konanie začalo 30.3.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 54 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinný B. V., EX XXXX/XXXX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 21.04.2011, súd uznesením z 02.05.2011 právoplatným 10.10.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. Uznesením z 13.10.2011 právoplatným 21.10.2011 súd exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v konaní. Súd rozhodol do 32 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku,

platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/129/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 2597,25 eur a nemajetkovej ujmy 519,45 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 1.7.2011, hoci konanie začalo 7.4.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 85 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinný L. S., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 20.05.2011, súd uznesením z 03.06.2011 právoplatným 29.06.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. Uznesením z 12.06.2011 právoplatným 25.08.2011 súd exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 14 dní. Teda súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/135/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 1611,21 eur a nemajetkovej ujmy 322,24 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 23.5.2011, hoci konanie začalo 4.1.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 139 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinná Y. B., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 20.05.2011, súd uznesením z 24.05.2011 právoplatným 15.06.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve a uznesením 23.06.2011 právoplatným 29.06.2011 exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 4 dní. Teda súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/136/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 3792,60 eur a nemajetkovej ujmy 758,52 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 16.8.2010, hoci konanie začalo 19.10.2009, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 301 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX povinná Q. I., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 03.08.2011, súd uznesením z 25.08.2011 právoplatným 20.09.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 28.09.2011 právoplatným 20.10.2011. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 22 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlady exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku,

platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/137/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 2217,32 eur a nemajetkovej ujmy 443,46 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 30.1.2011, konanie začalo 20.9. 2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 132 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XX, povinný A. W., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 13.12.2010, súd uznesením z 28.12.2010 právoplatným 21.01.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 03.02.2011 právoplatným 04.03.2011. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v konaní. Súd rozhodol do 15 dní. Teda súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/138/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 6906,98 eur a nemajetkovej ujmy 1381,40 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 22.3.2011, hoci konanie začalo 31.1.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 50 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXX/XX, povinný O. I., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 24.02.2011, súd uznesením z 07.03.2011 právoplatným 30.09.2011 v spojení s uznesením KS Trenčín XCoE/XXX/XXXX žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v konaní. Súd rozhodol do 11 dní. Teda súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/139/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 6338,80 eur a nemajetkovej ujmy 1267,76 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 17.2.2011, konanie začalo 4.11. 2010, rozhodnutím o

zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 105 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXXX/XXXX, povinný B. A., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 23.12.2010, súd uznesením z 10.01.2011 právoplatným 02.02.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnosti zmluvného dojednania v spotrebiteľskej zmluve - dohody o vyplnení zmenky. Táto dohoda ako podklad pre rozhodcovské konanie bola v rozpore s §52 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Spôsob, akým oprávnený vyplnil zmenkovú sumu aj v časti príslušenstva je v rozpore s §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský rozsudok priznal zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Povaha týchto úrokov má slúžiť ako sankcia za oneskorenie platby. Takéto dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle §54 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku odporuje §52 ods. 2, §53 ods. 1,2 O.z. a §4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže teda rozsudok zaväzoval účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musel súd zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 21.02.2011 právoplatným 17.03.2011. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v konaní. Súd rozhodol do 18 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/141/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 1257,08 eur a nemajetkovej ujmy 251,42 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 12.4.2011, hoci konanie začalo 8.2.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 63 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXX/XXXX, povinná X. T., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 28.02.2011, súd uznesením z 21.03.2011 právoplatným 27.05.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 04.07.2011 právoplatným 18.08.2011. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v konaní. Súd rozhodol do 21 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/142/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 781,25 eur a nemajetkovej ujmy 156,25 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 19.3.2012, hoci konanie začalo 27.1.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 417 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XXX/XXXX, povinný Y. M., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 17.02.2011, súd uznesením z 25.02.2011 právoplatným 19.03.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve.

Súd uznesením z 28.07.2011 právoplatným 17.08.2011 exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 8 dní. Teda súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/145/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 6456,47 eur a nemajetkovej ujmy 1291,29 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 17.10.2011, hoci konanie začalo 6.7.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 93 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná V. N., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 25.08.2011, súd uznesením z 19.09.2011 právoplatným 11.10.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 25.10.2011 právoplatným 19.11.2011. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 25 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/146/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 2008,17 eur a nemajetkovej ujmy 401,63 eur, z dôvodu, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 15.2.2011, konanie začalo 2.12.2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 75 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XEr/XX/XXXX, povinná A. Q., EX XXXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 17.01.2011, súd uznesením z 25.01.2011 právoplatným 16.02.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatného zmluvného dojednania - dohody o vyplnení zmenky (argumentácia vyššie). Súd uznesením z 02.05.2011 právoplatným 21.05.2011 exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 8 dní. Teda súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/147/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 4446,17 eur a nemajetkovej ujmy 889,23 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 23.11.2010, konanie začalo 12.7.2010, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 134 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná B. Q. J., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 25.08.2010, súd uznesením z 30.09.2010 právoplatným 01.02.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatného zmluvného dojednania - dohody o vyplnení

zmenky (argumentácia vyššie). Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 16.06.2011 právoplatným 08.07.2011. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v konaní. Súd rozhodol do 36 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/149/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 1294,48 eur a nemajetkovej ujmy 258,90 eur z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až 16. 8. 2010, konanie začalo 5.8.2009, rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 376 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný M. I., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 16.09.2009, súd uznesením z 18.02.2010 právoplatným 18.06.2010 v spojení s uznesením KS Trenčín 16CoE/75/2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu nečinnosti oprávneného, ktorý nereagoval na výzvu súdu z 11.11.2009 na doručenie zmluvy o úvere s jej neoddeliteľnými prílohami, oprávnený odmietol 24.11.2009 tieto zmluvy predložiť. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy v konaní. Súd rozhodol do 155 dní. Po doručení žiadosti súd musel zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. K tomuto nevyhnutne potreboval súd súčinnosť s oprávneným, resp. súdnym exekútorom. Oprávnený teda neposkytol súdu základnú súčinnosť, a keďže súdny exekútor postupom podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku nenavrhol zastavenie exekučného konania, súd musel žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť. Súd dospel k záveru, že v postupe súdu vzhľadom na neposkytnutie súčinnosti exekučnému súdu, nemožno vidieť nesprávny úradný postup pre účely citovaného zákona. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/152/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 4119,31 eur a nemajetkovej ujmy 823,86 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 16.8.2010, hoci konanie začalo 8.3.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 161 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinný D. O., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 03.08.2011, súd uznesením z 12.08.2011 právoplatným 13.09.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. Súd uznesením z 12.10.2011 právoplatným 09.11.2011 exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prietahy. Súd rozhodol do 9 dní. Teda súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/153/2012, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplata majetkovej škody 2395,65 eur a nemajetkovej ujmy 539,13 eur, z dôvodu že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 30.01.2011, konanie začalo 15.7. 2010, rozhodnutím o

zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia s omeškaním viac ako 199 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná I. O., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 09.09.2010, súd uznesením z 22.10.2010 právoplatným 07.03.2011 v spojení s uznesením KS Trenčín 5CoE/46/2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatného zmluvného dojednania - dohody o vyplnení zmenky (argumentácia vyššie). Súd exekučné konanie zastavil uznesením z 25.10.2011 právoplatným 02.11.2011. V spise Spr 1459/2010 a Spr 1333/2010 tunajšieho súdu, je evidovaná ako súčasť hromadnej sťažnosti na prieťahy sťažnosť, odpoveď vedená pod Spr 1333/10. Odpovedané dňa 17.12.2010, sťažnosť uzavretá ako neopodstatnená. Súd rozhodol do 43 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/158/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 3722,05 eur a nemajetkovej ujmy 744,41 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 13.7.2012, hoci konanie začalo 3.5.2012, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 71 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná D. V., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 11.06.2012, súd uznesením z 02.07.2012 právoplatným 03.08.2012 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 21 dní. V prípade keď skúmal súd nesúlad exekučného titulu so zákonom doba na rozhodnutia o žiadosti neplynula, pričom súd lehotu na rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, platnosť rozhodcovskej doložky, uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa považuje za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

K návrhu pôvodne podanému pod 9C/160/2012 ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia majetkovej škody 4411,47 eur a nemajetkovej ujmy 882,29 eur z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 16.08.2010, hoci konanie začalo 18.8.2009, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, teda s omeškaním 363 dní, súd oboznámil spis Okresného súdu Prievidza XXEr/XXXX/XXXX, povinná B. D., EX XXXX/XX z ktorého zistil:

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 03.08.2011, súd uznesením z 11.08.2011 právoplatným 28.09.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve. Uznesením právoplatným 20.12.2011 súd exekučné konanie zastavil. V Spr registri nebolo zistené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní. Súd rozhodol do 8 dní. Navrhovateľ vôbec ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným postupom. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva plnenia, ktoré navrhoval vymôcť v exekučnom konaní v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil vyššie v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť

pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniť zastavenie exekučného konania.

Navrhovateľ namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, svoje nároky oprel o tvrdenie, že súdy rozhodli o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po zákonnej lehote, pričom v dobe bezdôvodnej nečinnosti súdu mu vznikla škoda a nemajetková ujma. Vo veciach v ktorých súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie namietal navrhovateľ, že tento postup exekučného súdu nebol správny. V súvislosti s týmito tvrdeniami navrhovateľa súd poukazuje na nasledovné:

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení do 31.12.2012, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1. Zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom do 31.12.2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom od 31.12.2012 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Vychádzajúc zo skutkových zistení a citovaných ustanovení zákona, považoval súd návrh navrhovateľa vo všetkých veciach za nedôvodný, a to z viacerých dôvodov. Vo všetkých podaných návrhoch sa navrhovateľ domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza v jednotlivých exekučných konaniach. Pokiaľ ide o odporcom namietané nedostatky návrhov na začatie konania, súd konštatuje, že návrhy navrhovateľa v zmysle § 79 ods. 1 O.s.p. majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania, pričom neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, nie je podľa názoru súdu takou vadou návrhu, ktorá by bránila súdu vo veci ďalej konať, i keď súd plne prisvedčuje argumentácii odporcu, že navrhovateľ by mal jasným spôsobom identifikovať súdne konanie, v ktorom mu mala byť spôsobená škoda, o to zvlášť, že v namietanom súdnom konaní bol účastníkom konania. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej aj nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom. Navrhovateľ v prejednávanej veci v návrhoch poskytol súdu len tvrdenie, že v každej veci podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, na ktorú odporca nereagoval pozitívne. Pokiaľ navrhovateľ vykonal dôkaz, a to vyžiadať od odporcu príslušný spis, ktorý sa týka podanej žiadosti o prerokovanie nároku, vykonanie tohto dôkazu nebolo možné. Odporca vo svojom písomnom podaní z 26.6.2013

súdu vysvetlil, že v rozmedzí od 23.4.2012 do 25.9.2012 bolo ministerstvu doručených viac ako 43.000 žiadostí navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. MS SR nevedlo osobitný spis pre každú podanú žiadosť, bolo vytvorených 8 spisov, predmetom ktorých boli žiadosti doručené spolu so sprievodnými listami. Navrhovateľ neposkytol ani napriek opakovaným výzvam v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť potrebnú pre prerokovanie jeho nároku, čím bol proces predbežného prerokovania fakticky zmarený. Keďže požadované údaje k žiadosti o predbežné prerokovanie navrhovateľ nedoplnil, nepovažuje MS SR ako orgán príslušný na prerokovanie žiadosti nárok navrhovateľa za predbežne prerokovaný. Vo svojom písomnom vyjadrení odporca uviedol, že dôkazné bremeno v smere preukázania predbežného prerokovania nároku je na strane navrhovateľa a nemôže zaťažovať odporcu. Nepravdivé je ďalej tvrdenie navrhovateľa o tom, že priložil prílohu - potvrdenie MS SR o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody do konaní v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní Ex XX/XXXX, Ex XXXX/XXXX, Ex XXXXX/XXXX, Ex XXXX/XXXX, pretože súd si zadovážil všetky uvedené exekučné spisy, pričom ani v jednom súdnom spise, ktorý sa týka uvedeného exekučného konania sa takáto príloha nenachádza /viď zápisnica z pojednávania zo dňa 1.6.2013 - č.l. 98, 99 spisu/. Za tohto stavu, keď navrhovateľ tvrdil, že žiadosti o predbežné prerokovanie nároku podal a odporca potvrdil, že navrhovateľ takéto žiadosti v celkovom počte 43.000 kusov na ministerstvo doručil, avšak nevie ich zidentifikovať s predmetnými nárokmi práve pre neprehľadnosť podaných žiadostí a následne neposkytnutú primárnu súčinnosť navrhovateľa ministerstvu v rámci konania o predbežné prerokovanie nároku, súd uzavrel, že žiadosti o predbežné prerokovanie navrhovateľom boli podané v deň 23.4.2012 až 25.9.2012, nárok bol uplatnený na základe žiadostí o predbežné prerokovanie nároku a to vo všetkých predmetných konaniach a s ohľadom na skutočnosť, že nárok navrhovateľa uspokojený nebol v lehote do šiestich mesiacov odo dňa prijatia všetkých žiadostí, súd považoval podmienku predbežného prerokovania nároku za splnenú. Súd nevidel v podaní predmetných návrhov pred uplynutím šesťmesačnej lehoty prekážku v konaniach o nárokoch navrhovateľa, pretože uvedená šesťmesačná lehota uplynula dňa 23.10.2012 a v nasledujúcich dňoch a je zrejmé, že k uspokojeniu nároku navrhovateľa nedošlo. Vychádzajúc z právnej úpravy § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 citovaného zákona platného do 31.12.2012 nemožno i v takomto prípade uprieť navrhovateľovi právo obrátiť sa na súd s nárokom na náhradu škody. Zákon podľa tejto úpravy nespájal s nedostatkami žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a neposkytnutím následnej súčinnosti žiadateľa dôsledok zániku nároku na náhradu škody.

Podľa právnej úpravy platnej v čase tvrdeného nesprávneho úradného postupu súdu a vzniku škody sa za nesprávny úradný postup považuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody pritom má len ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Vo všeobecnosti v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. musia byť pre naplnenie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci splnené všeobecné podmienky, a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Navrhovateľ ani v jednom uplatňovanom nároku nepreukázal splnenie ani jedného zo zákonných predpokladov zodpovednostného právneho vzťahu. Takmer vo všetkých návrhoch navrhovateľ nesprávny úradný postup Okresného súdu Prievidza vidí v bezdôvodnej nečinnosti exekučného súdu, ktorý nerozhodol o konkrétnom podaní v zákonnej lehote, konal nesústreďene a so zbytočnými prietahmi, resp. vydal nesprávne rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. V prvom rade súd udáva, že navrhovateľ mal možnosť domáhať sa ochrany svojho práva na súdnu ochranu, práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s § 127 ods. 1 Ústavy SR. Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, je kompetentný preskúmať len ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä z pohľadu troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu. Súadne a tým i exekučné konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu

inštančného princípu v súdnictve. Vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody sú v prvom stupni zásadne okresné sudy, avšak sudy, ktoré môžu porušiť právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, môžu byť aj sudy vyššieho stupňa - krajské sudy, NS SR. V prípade, ak by sa zbytočných prieťahov dopustil, napr. NS SR, poškodený subjekt by sa mal obrátiť na okresný súd, aby konštatoval, že jeho nadriadený orgán sa dopustil zbytočných prieťahov. Postup súdu vyššieho stupňa by bol v takomto prípade preskúmaný súdom nižšieho stupňa, čo je zjavne absurdné a len potvrdzuje, že konštatovať existenciu prieťahov v súdnom konaní je oprávnený Ústavný súd SR. Uvedené uvádza aj dôvodová správa k novele zákona č. 514/2003 Z.z. vykonaná zákonom č. 412/2012 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2013. I keď súd v predmetnom konaní vzhľadom na tvrdený okamih spôsobenia škody, postupuje podľa znenia zákona účinného do 31.12.2012 zastáva názor, že v zmysle § 9 ods. 1 citovaného zákona, je dôležité pri skúmaní existencie nesprávneho úradného postupu a porušenia povinnosti urobiť určitý úkon v ustanovenej lehote, pri skúmaní nečinnosti orgánu verejnej moci a skúmaní zbytočných prieťahov v konaní alebo iného zásahu vychádzať z horeuvedených záverov, pretože i samotná súdna prax v tejto oblasti vyvolala potrebu uviesť výslovne do právnej úpravy možnosť vychádzať v takýchto konaniach o náhradu škody len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy konaní, prípadne žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní v tomto zmysle, právoplatného rozhodnutia ES pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia ÚS SR o ústavnej sťažnosti, ktorým ÚS SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov /viď znenie § 9 citovaného zákona s účinnosťou od 1.1.2013/. Uvedené je dôležité nielen z pohľadu kompetencie príslušného orgánu posudzovať prieťahy konaní, resp. porušenia ústavného práva, ale i z pohľadu splnenia si všeobecnej preventívnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka, keďže si navrhovateľ nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na majetku /napríklad vo veci Nálezu ÚS SR III. ÚS 69/2011 z 3.5. 2011 ústavný súd konštatoval, účastník konania, ktorý počas tvrdenej nečinnosti súdu neprejaví navonok svoju nespokojnosť s jeho postupom, postupuje v rozpore so zásadou vigilantibus iura /každý nech si stráži svoje práva/, čo možno pripísať iba na ťarchu účastníka. I keď predmetom konania o nárokoch navrhovateľa je skúmanie nesprávneho úradného postupu súdu a s tým vzniknutú majetkovú škodu alebo nemajetkovú ujmu, súd považuje za správne poukazovať i na rozhodnutia ÚS SR, pretože v konaniach pred ústavným súdom, kde sa posudzuje porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa v podstate skúmajú a vyhodnocujú tie isté okolnosti, ako je zákonná lehota na rozhodnutie, ostatné okolnosti prípadu, úkony súdu, úkony účastníka konania, zložitost' veci a podobne. Preto súd poukazuje napríklad na rozhodnutie ÚS SR napr. vo veci I.ÚS 16/02, kde sa okrem iného konštatuje, že pri posúdení či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. I keď v danej veci išlo o nedodržanie lehoty na rozhodnutie vo veci samej, ústavný súd prihliadol na jednotlivé úkony súdu, osobitosť konania, na vyhotovenie rozsudku, ktorý obsahoval podrobnú skutkovú, právnu analýzu súdnej veci vrátane odvolania sa na príslušnú judikatúru NS SR, ÚS SR a podobne. V tejto súvislosti súd udáva, že i keď v niektorých exekučných konaniach nebol urobený úkon alebo vydané rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote /§ 9 ods. 1 citovaného zákona/, nemožno bez zohľadnenia ďalších okolností veci konštatovať, že došlo k nesprávne úradnému postupu. I keď by takýto nesprávny úradný postup súdu bol daný, navrhovateľ vôbec nepreukázal vznik škody alebo nemajetkovej ujmy priamo vyvolanej týmto nesprávnym úradným postupom. Je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že v niektorých exekučných konaniach bola dĺžka konania ovplyvnená aj správaním navrhovateľa a súdneho exekútora, ktorí na opakované výzvy súdu nereagovali, dokonca súdny exekútor odmietol vyzvať oprávneného postupom podľa § 40 Exekučného poriadku na predloženie súdom žiadaných písomností. Takýto postoj je prejavom nedostatočného záujmu účastníka konania o odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa účastník mohol nachádzať a rozhodnutie súdu bolo preto ovplyvnené aj procesnou pasivitou oprávneného, teda v tomto konaní navrhovateľa /viď napr. Nález ÚS SR I.ÚS 41/02 z 25.6.2003/.

V prvom rade preto súd skúmal, či navrhovateľ podal v predmetných exekučných konaniach sťažnosť predsedovi súdu na prieťahy v konaní v snahe doceliť urýchlené rozhodnutie vo veci. Zistil, že vo väčšine vecí, v ktorých podal sťažnosť, bola táto predsedom súdu uzavretá ako neopodstatnená. V prevažnej väčšine sťažností, v ktorých boli konštatované prieťahy navrhovateľ sťažnosť na prieťahy v konaní podal až v roku 2012, kedy podal aj predmetný návrh. Nemohol sa teda takto podanými sťažnosťami reálne domáhať odstránenia prieťahov, je zrejme že ich podal účelovo. Rovnako nemal

súd preukázané, že by navrhovateľ uplatnil svoje právo podaním sťažnosti Ústavnému súdu SR pre porušenie základného práva na súdnu ochranu, práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, práva vlastníť majetok a práva na ochranu majetku a podobne. Pokiaľ sa navrhovateľ na Ústavný súd s takýmito sťažnosťami obrátil, boli tieto sťažnosti odmietnuté z dôvodu nedostatku zákonom predpísaných náležitostí podania sťažovateľa, ako bolo neuvedenie spisových značiek, pod ktorými sa namietané konania viedli, nedoručenie písomných podkladov - príloh a podobne. Okrem iného Ústavný súd SR vo viacerých rozhodnutiach konštatoval, že ústavný súd nemôže nahrádzať úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie /len príkladmo napr. II.ÚS 211/2012 z 3.7.2012, IV.ÚS 374/2012 z 9.8.2012/. Je teda zrejmé, že navrhovateľ v predmetných konaniach neurobil žiadne úkony, ktoré by viedli k snahe doceliť urýchlené konanie vo veci. V niektorých veciach podal oprávnený žiadosť o informáciu o stave konania namiesto toho, aby reagoval na výzvu súdu predložiť žiadané listiny. Ďalej súd pre všetky prejednávané veci udáva, že navrhovateľ uplatňuje svoj nárok na náhradu škody s poukazom na exekučné konania, v ktorých navrhol vykonať exekúciu alebo viedol exekúciu na svoj návrh na podklade exekučného titulu, a to vo väčšine prípadov rozhodcovského rozsudku, ktorý tak ako bol v mnohých súdnych rozhodnutiach prvostupňových ako i odvolacích súdov a nakoniec i súdu NS SR /napríklad uznesenie NS SR 3Cdo 146/2011 z 13.10. 2011/ vyhodnotený ako nezákonný exekučný titul, tzv. nulitné rozhodnutie, ktoré nikdy účinky vykonateľného rozhodnutia nemalo, nikdy platne nepriznalo navrhovateľovi žiadne plnenie práve z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky, ktorú má navrhovateľ vo všetkých úverových zmluvách upravenú identicky. V takýchto exekučných konaniach s prihliadnutím na oprávneným predkladané exekučné tituly preto nemohol vzniknúť nesprávny úradný postup, v príčinnej súvislosti s ktorým by navrhovateľovi mohla vzniknúť škoda alebo nemajetková ujma. Pokiaľ tvrdí navrhovateľ, že v období nečinnosti súdu mu vznikla škoda ako náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov, na udržanie a správu informačného systému, administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom, ďalej na administratívne spracovanie textov urgencií súdu, na publikačné výdaje spojené s urgenciami na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania, toto svoje tvrdenie ničím nepreukázal. Je zrejmé, že pokiaľ navrhovateľ spravuje svoje vymáhané pohľadávky v informačnom systéme, náklady na tento systém si musí pokryť sám, tieto náklady nemôžu byť zvýšené v dôsledku prípadného oneskoreného rozhodnutia súdu. Ani prípadné podanie žiadosti o informáciu o stave konania, podanie sťažnosti, ktoré podával vo väčšine prípadov ako hromadné žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti bez uvedenia čísiel súdnych exekučných spisov, nemohlo vyvolať u navrhovateľa náklady v každej jednotlivéj veci tak ako tvrdí. Preto tvrdenie navrhovateľa o možnej škode je len hypotetické, účelové a ničím nepodložené o to viac, že informačný systém navrhovateľa neposkytuje zrejme navrhovateľovi ani základnú informáciu pre súd, a to číslo exekučného konania, pod ktorým sa na súde namietané exekučné konanie viedlo.

K tvrdeniam navrhovateľa o nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote / navrhovateľom označené návrhy ako „ZE“/ súd uvádza:

Podľa § 44 ods. 7 Exekučného poriadku v znení novely č. 341/2005 Z.z. s účinnosťou od 1.9.2005 oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku v znení novely č. 341/2005 Z.z. s účinnosťou od 1.9.2005 súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako by došlo k zastaveniu exekúcie.

V zmysle prechodných ustanovení k uvedenej novele podľa § 238 ods. 1, 2 Exekučného poriadku sa konania začaté pred 1.septembrom 2005 dokončia podľa práva platného do 31.8.2005, ak odsek 2 neustanovuje inak. V odseku 2/ sú taxatívne vymedzené ustanovenia, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 1.9.2005, medzi ktorými § 44 ods. 7/ a § 44 ods. 8/ nie je. Uvedená úprava platila v Exekučnom poriadku aj po novele vykonanej zákonom č. 585/2006 Z.z. účinne od 1.12.2006, ktorým

bol do § 44 vsunutý nový odstavec 7/, pričom doterajšie odstavce § 44 ods. 7/ a 8/ sa len prečíslovali na § 44 ods. 8/ a 9/.

V predmetných veciach navrhovateľ tvrdil, že podal návrh na zmenu súdneho exekútora, pričom mu bolo doručené uznesenie exekučného súdu o zmene súdneho exekútora s omeškaním. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé vo veci 9C161/2012, v ktorej návrh na zmenu exekútora vôbec nebol súdu doručený. Pokiaľ oprávnený podal súdu návrh na zmenu exekútora, pričom súd výzvou žiadal predtým povereného súdneho exekútora o vyjadrenie a doručenie exekučného spisu, postupoval v zmysle zákona. O zmene mohol rozhodnúť zásadne až po tom, ako bol súdu doručený exekučný spis spolu s vyjadrením exekútora a vyčíslením trov exekúcie. Teda napriek tomu, ak v daných veciach súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pre rozhodnutie vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene osoby exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Okrem toho navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podať sťažnosť predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práv v exekučnom konaní v zmysle § 3 odst. 7 v spojitosti s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, alebo obrátiť sa na ÚS SR s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovedného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu OS Prievidza v týchto veciach, súd sa otázkou uplatnenej škody nezaoberal. Nebolo ďalej vôbec preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, a tým teda naplneniu účelu exekučného konania. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, pričom vzhľadom aj na čas od začatia exekučného konania do podania návrhu na zmenu exekútora je zrejme, že dôvodom nevyoženia pohľadávky oprávneného bola vo väčšine prípadov zrejme nemajetnosť povinných, resp. ich neznámy pobyt. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Samotné spísanie žiadosti o informáciu považuje súd za bežný postup účastníka exekučného konania. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175,- eur a nemajetková ujma, v každej z týchto vecí, sú ničím nepodložené. Súd si je vedomý toho, že k rozhodnutiam o zmene exekútora došlo priemerne do 6 mesiacov od doručenia žiadosti, avšak len v tejto samotnej skutočnosti nemožno vidieť nesprávny úradný postup, ktorý by založil nárok na náhradu tvrdenej škody.

V podaných návrhoch /označené navrhovateľom „NZZ“, v ktorých navrhovateľ namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, svoje nároky oprel o tvrdenie, že súdy rozhodli o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po zákonnej lehote, pričom v dobe bezdôvodnej nečinnosti súdu mu vznikla škoda a nemajetková ujma.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.5.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2010 do 31.5.2011 platila uvedená právna úprava s tým, že lehota na vydanie poverenia neplatila ak išlo o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku. S účinnosťou od 1.6.2011 do citovaného ustanovenia bola zavedená len úprava ohľadom exekučných titulov podľa zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v platnom znení. Novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 144/2010 Z.z. teda s účinnosťou od 1.6.2010 vypustila zákonnú 15-dňovú lehotu na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi pokiaľ ide o exekučné tituly podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku. V zmysle § 41 ods. 2

písm. d/ Exekučného poriadku platného do 31.5.2011 exekučným titulom sú i vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmliev nimi schválených. Podľa dôvodovej správy k tejto novele vyplýva, že účelom vypustenia zákonnej lehoty bola skutočnosť, že lehota bola výraznou prekážkou na to, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie pokiaľ išlo o notárske zápisnice a rozhodcovské rozsudky, zvlášť keď išlo o vymożenie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy. Uvedená novela neobsahovala ťiadne prechodné ustanovenia, preto vzhľadom na to, že išlo o novelu procesných ustanovení Exekučného poriadku, vzťahuje sa na všetky exekučné konania, v ktorých nebolo rozhodnuté o ťiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie k tomuto dátumu. Následne novelou Exekučného poriadku č. 102/2011 Z.z. s účinnosťou od 1.6.2011 bol §41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku doplnený aj o exekučný titul - rozhodcovský rozsudok. Uvedená novela procesného charakteru neobsahovala ťiadne prechodné ustanovenia, preto sa vzťahuje na všetky konania, v ktorých súd k 1.6. 2011 nerozhodol o ťiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V zmysle uvedenej jednoznačnej právnej úpravy po 1.6.2011 neexistovala v exekučnom konaní ťiadna zákonná lehota na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pokiaľ išlo o rozhodcovské rozsudky. Súd však zastáva názor, že i pred 1.6.2011 sa súdnou praxou rozhodcovské rozsudky považovali za exekučné tituly podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, zodpovedala tomu aj argumentácia odvolacích súdov a nakoniec i dôvodové správy k horeuvedeným zákonom, ktoré novelizovali Exekučný poriadok. Súd prisvedčuje správnosti argumentácie odporcu, že ak sa do zákonnej formulácie exekučného titulu vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“, išlo len o explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. V tomto smere je argumentácia navrhovateľa spočívajúca v tom, že rozhodcovské rozsudky do 1.6.2011 nebolo možné považovať za exekučné tituly podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, a teda sa na ne nevzťahovalo vyňatie lehoty na vydanie poverenia, účelová. Navrhovateľ ani v exekučných konaniach nikdy nespochybňoval začlenenie rozhodcovského rozsudku pod citované ustanovenie Exekučného poriadku. Podľa názoru súdu vychádzajúc z výslovného znenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v ktoromkoľvek znení, prípadná 15-dňová lehota sa vzťahovala vždy len na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade ak súd nezistil rozpor ťiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom. Následne sa osobitne upravuje situáciu, keď súd takýto rozpor zistí a je povinný nie udeliť poverenie ale rozhodnúť o zamietnutí ťiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Keby bol zámer zákonodarcu pod zákonnú 15 -dňovú lehodu vsunúť obe procesné situácie, nebola by osobitne upravovaná situácia pri zistení rozporu napríklad exekučného titulu so zákonom. Uvedené má i logické opodstatnenie, pretože pri skúmaní exekučného titulu ide o zložitejši proces posudzovania zákonnosti priznaného plnenia, a to i v rozhodcovskom rozsudku. Pokiaľ teda navrhovateľ považuje za nesprávny úradný postup nečinnosť Okresného súdu Prievidza v exekučných konaniach, v ktorých súd zamietol ťiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15 -dňovej lehote, je toto tvrdenie nepravdivé, pretože na zamietnutie ťiadosti o udelenie poverenia zákon lehotu neupravuje. Súd sa však v každom namietanom exekučnom konaní zaoberal primeranosťou lehoty, v ktorej o ťiadosti o udelenie poverenia rozhodoval.

Pokiaľ ide o majetkovú škodu, ktorú navrhovateľ v tejto súvislosti uplatňuje a táto má predstavovať účelne vynaložené náklady spojené so správou a vymáhaním pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením ťiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutia o nej, pričom malo ísť o náklady na správu prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca, na udržanie a správu informačného systému a na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné a podobne, považuje súd aj tento druhý zodpovednostný prvok za neopodstatnený. Vo všetkých konaniach uplatňuje navrhovateľ paušálne sumu 125,- eur ako hmotnú materiálnu škodu. Zároveň uplatňuje nemajetkovú ujmu v peniazoch z rovnakých dôvodov ako v konaniach, kde namietal oneskorené rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora, pretože márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že dôjde k vymożeniu pohľadávky, ďalej k vyvolaniu rizík, že dôjde k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvencii povinného a najmä vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote mohol včas a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, pretože by vedel, že ťiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá a je potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu.

V tejto súvislosti súd udáva, že navrhovateľ ani v jednom konaní nepreukázal nesprávny úradný postup súdu pri posudzovaní a rozhodovaní o ťiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nepreukázal existenciu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktorá by bola v priamej príčinnej súvislosti s

tvrdeným nesprávnym úradným postupom. Tak ako súd konštatoval vyššie v exekučných konaniach, v ktorých súd zamietal žiadosť o udelenie poverenia z dôvodu rozporu exekučného titulu predloženého navrhovateľom ako oprávneným so zákonom, v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súdu neplynula lehota na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pretože táto plynie len pri udelení poverenia. Pokiaľ medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia v niektorých konaniach ubehla aj dlhšia doba, súd ju hodnotí ako primeranú a zodpovedajúcu zložitosti posúdenia exekučného titulu, ďalej ovplyvnenú nespôsobnosťou oprávneného ako účastníka exekučného konania so súdom. Vo všeobecnosti súd udáva, že NS SR sa otázkou majetkovej ujmy, ktorá mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu v exekučnom konaní zaoberal napríklad vo veci 3Cdo 134/2003, rozsudok z 27.11.2003. Okrem iného NS SR konštatoval, že charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v časovej a vecnej súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v konaní o výkon rozhodnutia / v danej veci predajom dlžníkovej nehnuteľnosti/, ak k zmareniu predaja a poklesu hodnoty jeho pohľadávky došlo v dôsledku nesprávneho úradného postupu. V dôvodoch rozhodnutia NS SR uvádza, že reálna hodnota pohľadávky, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným súdnym rozhodnutím, nezávisí len od samotnej sumy, ale od celého súboru okolností vplývajúcich na možnosť uspokojiť vymáhanú pohľadávku, v neposlednom rade od solventnosti dlžníka a možnosti uspokojenia pohľadávky z jeho majetku. Inú hodnotu má súdom priznané plnenie, ktoré veriteľ môže vymôcť bez problémov od bonitného dlžníka a inú hodnotu, ak dlžník má nepatrný alebo žiadny majetok. V zmysle týchto tvrdení aj podľa názoru súdu v predmetných veciach vznik majetkovej ujmy prichádza do úvahy len vtedy, ak by oprávnený o zodpovedajúcu peňažnú čiastku neprišiel pri zachovaní predpísaného úradného postupu. Výšku majetkovej ujmy nemožno v žiadnom prípade stotožňovať s výškou pohľadávky, pre ktorú bol výkon rozhodnutia nariadený. Majetkovú ujmu spravidla nezakladá samotný nesprávny úradný postup, lebo škoda a zodpovednosť štátu za ňu je daná až vtedy, ak sa právo veriteľa proti dlžníkovi stalo nevykonateľným v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom a je pritom vylúčené, že by ho bolo možné uspokojiť inak.

V prejednávanych veciach navrhovateľ ako oprávnený v exekučnom konaní navrhol vykonať exekúciu na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, čo bolo dôvodom zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, resp. súd posúdil plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku ako v rozpore so zákonom podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní/. K zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia došlo preto výlučne z dôvodov na strane oprávneného. Skutočnosť, že oprávnený si dal „prisúdiť“ plnenia zo zmlúv o úvere rozhodcovskému súdu a tento vydal nezákonný exekučný titul, pretože na uvedené nemal žiadne oprávnenie v dôsledku neplatnej rozhodcovskej doložky, išlo o nulitné právne akty, ktoré nikdy nemohli byť podkladom pre vykonanie exekúcie. Túto skutočnosť nemôže teraz navrhovateľ využiť vo svoj prospech a tvrdiť, že keby súd zamietol jeho žiadosť o udelenie poverenia ihneď v 15-dňovej lehote, mohol uskutočniť kroky a nahradiť exekučný titul. Bol to práve dôsledný postup exekučného súdu, ktorý vo veľkom množstve exekučných konaní zamedzil vymoženiu pohľadávky oprávneného na základe takéhoto exekučného titulu, pričom k vymoženiu takejto pohľadávky nikdy nemohlo dôjsť. Právo veriteľa sa preto nestalo nevykonateľným v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu, ale v príčinnej súvislosti s tým, že oprávnený v rozpore s viacerými zákonnými ustanoveniami navrhoval vykonať exekúciu na podklade nespôsobilých exekučných titulov, a to napriek tomu, že by mal právo poznať, keďže vo všetkých konaniach bol právne zastúpený advokátskou kanceláriou.

Vo veciach podaných návrhov navrhovateľa /označených v návrhu ako „Istina RS“/ namietal navrhovateľ nesprávny úradný postup súdu, ktorý mal spočívať jednak v rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej lehote, a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia z dôvodu neuznania rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu. Tvrdil, že exekučný súd zasahujúc do skutkových a právnych tvrdení obsiahnutých v rozhodcovskom rozsudku sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu, pričom nebol ani legitímne schopný k vykonávaniu takýchto úkonov. Súd vytvoril stav reálnej nevykonateľnosti istiny a príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Na jednej strane existuje relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý už nie je možné zrušiť a je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci rozhodnutej.

Podľa § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní /zákon č. 244/2002 Z.z./ súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví okrem iného i z dôvodu ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b/ alebo c/.

Vychádzajúc zo skutkových tvrdení navrhovateľa v jednotlivých konaniach tak ako súd uviedol vyššie a bližšie odôvodní v nasledujúcom texte, s poukazom na citované ustanovenia zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v spojitosti s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd nepovažoval návrhy navrhovateľ za dôvodné. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti výklad pojmu nesprávneho úradného postupu, ktorý uviedol NS SR vo svojom rozsudku 4Cdo 24/2004, uverejnený pod publikačným č. Rc 23/2011, podľa ktorého pojem nesprávny úradný postup nemá legálnu definíciu, v súlade s rozhodovacou praxou súdov ho možno vymedziť ako porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. porušenie účelu postupu štátneho orgánu, ktorý - či už súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu alebo s ňou nesúvisí, nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Z uvedeného teda vyplýva, že postup súdu zahrňujúci právne posúdenie vecí, skutočnosť, že súd je oprávnený v exekučnom konaní preskúmať exekučný titul, na tento účel zistiť skutkový stav, vybrať, aplikovať zvolený právny predpis na skutkový stav, ktorý následne nájde výraz vo vydanom rozhodnutí, nemožno považovať za nesprávny úradný postup na účely zákona č. 514/2003 Z.z. a zodpovednosť štátu za takýto nesprávny úradný postup je vylúčená. Už vôbec neprichádza do úvahy zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, pretože ani jedno rozhodnutie z tohto druhu nebolo zrušené pre nezákonnosť. Navrhovateľ sa však svojho práva na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia ani nedovoľáva. Oprávnenie a zároveň povinnosť exekučného súdu skúmať exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu pred udelením poverenia vyplýva nielen z horecitovaných zákonných ustanovení, ale i z takmer jednotnej a dlhodobej súdnej praxe, podporovanej i rozsudkami Súdneho dvora Európskej únie, a to najmä vo veci Asturcom Telecomunicaciones SL proti Cristina Rodríguez Nogueira /C-40/08/, ktorý rozhodol pri riešení prejudiciálnej otázky v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami o otázke právomoci vnútroštátneho súdu v tom zmysle, že súd môže ex officio preskúmať nekalú povahu rozhodcovskej doložky v prípade právoplatného rozhodcovského rozsudku vydaného bez účasti spotrebiteľa v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný. Súd len príkladmo dáva do pozornosti ďalej i uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo 146/2011 zo dňa 13.10. 2011, uverejnené pod Rc 46/2012, kde právna veta znie: „Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný“. V zmysle uvedeného rozhodnutia je správnosť postupu exekučného súdu, ktorý „vstupuje“ do rozsudku rozhodcovského súdu a posudzuje platné uzavretie rozhodcovskej doložky potvrdená, pričom súd udáva, že i pred vydaním tohto uznesenia NS SR bola súdna prax v exekučných konaniach v tomto smere takmer jednotne ustálená. Súd však uvádza, že NS SR v citovanom rozhodnutí uvádza i záver, že keby súd akceptoval vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc, išlo by o akceptáciu rozhodnutia nevykonateľného, majúceho účinky paktu. Preto je podľa názoru súdu nesprávny názor navrhovateľa, že vydaný rozhodcovský rozsudok tvorí prekážku veci rozhodnutej, pretože rozhodcovský rozsudok ako tzv. paakt, nikdy nemal účinky právoplatného a vykonateľného rozsudku /viď i ÚS IV. 78/2011/. Právna teória definuje tzc. ničotný akt /paakt/ i v tých prípadoch, keď vydal akt niekto, kto k tomu nemal právomoc. Ničotný akt nemá účinky právneho aktu, môže však mať účinky obdobné ako neplatný právny úkon, t.z. môže zakladať záväzok toho, kto ničotný akt vydal k

náhrade škody voči tomu, kto bol v dobrej viere, že ide o právny akt štátneho orgánu. Na podporu toho záveru súd poukazuje na § 106 ods. 1 O.s.p., v ktorom je upravený postup súdu na prejednanie vecí aj vtedy, ak sa zistí, že vec nemôže byť podľa práva SR podrobená rozhodcovskej zmluve, alebo že rozhodcovská zmluva je neplatná. Pokiaľ teda rozhodcovská zmluva alebo doložka je neplatná, nebráni to veriteľovi uplatňovať svoje právo na súde bez hrozby prekážky veci rozsúdenej v prípade vydania rozhodcovskom rozsudku /v opačnom prípade by sa pripustil stav, že „hocikto“, kto nemal akékoľvek oprávnenie a rozhodol vec rozhodcovským rozsudkom, pričom na takýto rozsudok by sa hľadelo ako právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, síce nepoužiteľné pre exekučné konania avšak platne zaväzujúce k určitému plneniu, čo je nepripustné/. NS SR pripustil možnosť exekučného súdu skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku z hľadísk uvedených v § 45 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a následne exekúciu zastaviť ďalej aj v uznesení sp. zn. 5Cdo 291/2010 z 29.3. 2011. I z rozhodovacej činnosti ÚS SR - uznesenie IV.ÚS 60/2011 zo dňa 3.3. 2011, v ktorom Ústavný súd SR odmietol sťažnosť práve navrhovateľa v súvislosti postupom OS Prievidza vo veci 16Er/2085/2009, v ktorom bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá, keď uviedol, že pokiaľ je podmienka existencie vnútroštátneho práva prikazujúceho za určitých okolností prieskum materiálnej stránky rozhodcovského rozsudku v rámci rozhodovania o návrhu na výkon rozhodcovského rozsudku splnená /§ 45 zákona o rozhodcovskom konaní/, potom postup všeobecného súdu, ktorý z toho vyvodí dôsledky vyplývajúce zo slovenského právneho poriadku, je legitímny.

V zmysle uvedeného sú potom tvrdenia navrhovateľa o nesprávnom úradnom postupe súdu vo všetkých uplatnených nárokoch neopodstatnené, preto navrhovateľovi nemohla za žiadnych okolností vzniknúť tvrdená materiálna škoda, resp. nemateriálna ujma. Pokiaľ exekučný súd dôsledne a precízne posudzoval platnosť rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky a vyvodil právny záver, že táto rozhodcovská doložka je neplatná, rozhodcovský súd nemal teda oprávnenie vec prejednať a rozhodnúť rozsudkom, bol tento jeho postup tak ako súd vysvetlil vyššie legitímny. Uvedené platí i pre prípady, keď súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia z dôvodu neplatnosti dohody o vyplnení zmenky, na základe ktorej rozhodcovský súd priznal plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Pokiaľ navrhovateľ predkladal na vykonanie exekúcie exekučný titul, ktorý jeho pričinením bol vydaný orgánom, ktorý na to nemal oprávnenie /rozhodcovské doložky si oprávnený vopred pripravil vo Všeobecných obchodných podmienkach k zmluve o úvere/, alebo z dôvodu prisúdenia plnenia v rozpore so zákonom, nemôže sa teraz odvolávať na nemožnosť ďalšieho uplatnenia svojho práva zo zmlúv o úvere pred súdom v dôsledku veci rozsúdenej. Tento stav zapríčinil jedine oprávnený a pokiaľ mu vznikla škoda alebo nemajetková ujma, zodpovedá si za ňu sám. Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že exekučné súdy oprávnenému /navrhovateľovi/ zamietali žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe predkladaných rozhodcovských rozsudkov už od roku 2009, preto nemohol odôvodnene očakávať aj v nasledujúcich rokoch, že súd bude na základe obdobných exekučných titulov exekúciu pripúšťať a vydávať poverenia na vykonanie exekúcie. Oprávnený pritom neustále predkladal tieto exekučné tituly na vykonanie exekúcie napriek už dlhšiu dobu ustálenej súdnej praxi.

Vychádzajúc z horeuvedeného súd všetky návrhy navrhovateľa považoval za nedôvodné, a preto ich zamietol. V prevažnej väčšine navrhovateľ sťažnosť na prietahy v konaní nepodal, alebo ich podal až v roku 2012, kedy podal aj predmetný návrh. Skutkové tvrdenia ním uvádzané sa ukázali byť nepravdivé a zavádzajúce, začiatok omeškania súdu napríklad navrhovateľ počítal od spísania návrhu na vykonanie exekúcie s exekútorom, resp. návrhu na zmenu exekútora, hoci v tom štádiu, kým neboli podané súdu, súd nemohol vo veci konať. Niektoré skutkové tvrdenia sa ukázali byť úplne nepravdivé- napr., že tunajší súd spôsobil prietahy vo veci 9C 157/2012- povinného Griača, takáto vec na tunajšom súde nebola vedená, takisto nebol vôbec podaný návrh na zmenu exekútora vo veci 9C XXX/XXXX. Vo veci 9C XX/XXXX, 9C XX/XXXX, 9C XX/XXXX, 9C XXX/XXXX, 9C XXX/XXXX, 9C XXX/XXXX, 9C XX/XXXX, 9C XX/XXXX, 9C XXX/XXXX, 9C XXX/XXXX, 9C XXX/XXXX, XCXXX/XXXX, XCXXX/XXXX, 9C XXX/XXXX, XC XXX/XXXX, 9C XXX/XXXX, 9C XXX/XXXX, 9C XXX/XXXX, 9C XXX/XXXX, XCXXX/XXXX, 9C XXX/XXXX, 9C XXX/XXXX, XCXXX/XXXX, súd rozhodol do 15 dní.

Pre úplnosť súd však dodáva, že navrhovateľ pri uplatnení a vyčíslení škody vychádza len z hypotetických úvah o vecných nákladoch, pričom na preukázanie vzniku škody v každej jednotlivéj veci neprodukoval žiadne dôkazy. Na výzvu súdu naopak reagoval tak, že „nebude predkladať dôkazy na protiprávnu výzvu súdu“. Súd doručoval navrhovateľovi vyjadrenie odporcu, v ktorom odporca namietal všetky prvky zodpovednostného vzťahu, súd doručoval navrhovateľovi na vedomie zápisnicu z pojednávania z 3.6.2013, pričom navrhovateľ zostal v konaní čo do veci samej absolútne nečinný.

Od tejto dôkaznej povinnosti navrhovateľa neodbreňuje ani veľké množstvo podaných žalôb, ani ťažkosti pri vyčíslení a preukázaní škody a podobne. K nárokom navrhovateľa na nemajetkovú ujmu súd s poukazom na § 17 ods. 2,3 zákona č. 514/2003 Z.z. uvádza, že podstatnú časť svojich nárokov navrhovateľ zdôvodnil na základe nepravdivých tvrdení o počte dní omeškania súdu s rozhodovaním v konkrétnej veci, preto jeho tvrdenia o „pocitoch členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú až absurdné. Navrhovateľ je pritom obchodnou spoločnosťou, ktorá viac rokov poskytovala fyzickým osobám úvery v rozpore s pravidlami na ochranu spotrebiteľa. V dôsledku činnosti navrhovateľa ako správne poukázal aj odporca, boli praktiky navrhovateľa aj predmetom záujmu Európskej komisie a navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia /§ 151 ods. 3 O.s.p./

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunaj. súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, trojmo.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.